ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXX. ČÍSLO 3 MAREC 2022

Blízko teba

Blízkosť v modlitbe - Farská rada - Zbierky pre núdznych - 2 %
Požehnaná tvorba - Kráčať s Bohom - Rok sv. Františka - Krížovka

Detská svätá omša s piaristami, Kostol sv. Terézie z Lisieux, Zapotôčky, 27. februára 2022

Prežívajme Božiu blízkosť v modlitbe

Pôstne obdobie začínajúce v týchto dňoch je typickým obdobím, v ktorom sa snažíme o obnovu Božej prítomnosti vo svojom živote. K túžbam každého veriaceho človeka totiž neodmysliteľne patrí túžba po Božej blízkosti, aby sa Boh doslova dotýkal jeho srdca, aby mohol trvale zažívať hlboké spoločenstvo s ním.

Základným predpokladom prežívania Božej blízkosti je čo najväčšia disponovanosť pre vytvorenie tohto spoločenstva s ním prostredníctvom modlitby. Samozrejme, naša modlitba môže byť realizovaná v mnohých formách a mohli by sme tu vymenovávať veľmi veľa jej spôsobov a možností, ako ju uskutočniť.

Avšak medzi to, čo je jej dôležitou súčasťou, nepochybne patrí najmä otvorenosť, úprimnosť, pravidelnosť a predovšetkým schopnosť stáť verne pred Bohom v modlitbe v akomkoľvek stave, v ktorom sa človek nachádza. Nielen vtedy, keď je na to človek vhodne disponovaný, ale aj a predovšetkým v časoch skúšok, utrpenia, choroby, nepohody... Stáť takto v modlitbe pred Bohom znamená zabezpečiť si takpovediac stopercentnú istotu jeho prítomnosti v nás a našom živote, z čoho potom môže plynúť veľké Božie požehnanie, naplnenie a ovocie.

Ježiš, ktorého na začiatku Pôstu vidíme na púšti, je v tom pre nás veľkým príkladom. Vytvoril na stretnutie so svojím Otcom vhodné podmienky, avšak aj on počas nich zažíval najrozličnejšie skúšky. Zostával však verný v modlitbe a zároveň absolútne presvedčený, že aj v takýchto chvíľach je jeho nebeský Otec prítomný. Vieme, že z tohto jeho postoja následne vyplynulo veľmi veľa požehnania - a to nielen pre neho, ale aj pre všetkých, ku ktorým bol poslaný.

Milí priatelia, nech je pre nás nastávajúce milostivé obdobie možnosťou zažiť Božiu blízkosť predovšetkým prostredníctvom vernosti v modlitbe. Práve takáto modlitba sa môže stať základným prostriedkom nášho duchovného napredovania a požehnania.

páter Ján Hríb, SchP

S Ježišom na cestách

Zo zasadnutia farskej rady

Členovia farskej rady sa na fare zišli 1. februára 2022. Na stretnutí riešili záležitosti týkajúce sa bežnej prevádzky farnosti i výnimočné situácie či nutné opravy.

Torzo sochy sv. Bartolomeja, ktoré malo byť pôvodne uložené v múzeu na Bojnickom zámku, napokon toto múzeum neprevzalo. Uskladnené bude teda spolu so sochami z piaristického kostola v priestore na tom určenom u piaristov.

Podobne ako u piaristov, aj vo farskom kostole existuje podozrenie na vykrádanie peňazí z pokladničiek. Plánujú sa preto vyrobiť hlbšie pokladničky, ale pridá sa i možnosť platby prostredníctvom nasnímania QR kódu, ktorý bude umiestnený v kostole na viacerých dostupných miestach.

Plánované ľudové misie sa tento rok neuskutočnia. Mariánska púť 13. a 14. augusta na Mariánskom vŕšku ale bude. Slávnostným kazateľom by mal byť augustinián Juraj Pigula, OSA.

Kniha, ktorá v tomto období slúži ako farská kronika, má už zapísané takmer všetky strany. Plánuje sa zakúpiť nová, ale už nie z ručne vyrobeného, ale z obyčajného papiera, ktorý je oveľa lacnejší.

Medzi naliehavé opravy patrí oprava rín na farskom kostole i dokončenie opravy strechy na Hviezdoslavovej ulici. Stále v dezolátnejšom stave je tiež budova fary, kde je už jedna z kúpeľní na svoj účel prakticky nepoužiteľná, keďže v nej všetko zateká. Hoci stavebné povolenie je vybavené od júna minulého roka, s opravami stále nebolo možné začať. Momentálne sú tie najnutnejšie naplánované na obdobie po Veľkej noci.

Farská rada tiež diskutovala o pamiatkovom objekte – múre hradieb a baštách okolo cintorína na Mariánskom vŕšku. Na stredu 23. februára zvolal Pamiatkový úrad pracovné stretnutie zamerané na riešenie vlastníckeho vzťahu k tomuto pamiatkovému objektu.

Petra Humajová

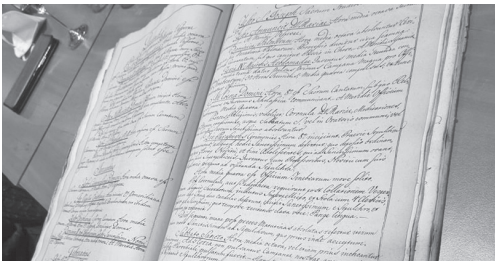

Ukončujeme mimoriadne doručovanie do poštových schránok

Keďže od soboty 26. februára sa uvoľnili opatrenia a na sväté omše už môžu prísť aj nezaočkovaní veriaci, ukončujeme mimoriadnu doplnkovú distribúciu časopisu Bartolomej do poštových schránok. Marcové číslo farského časopisu Bartolomej si budú môcť čitatelia kúpiť v prievidzských kostoloch a na ďalších miestach ako obvykle.

V uplynulých troch mesiacoch, počas ktorých boli pre pandemické opatrenia kostoly zatvorené alebo bola účasť veriacich na bohoslužbách obmedzená, redakcia časopisu Bartolomej zabezpečovala doručovanie časopisu Bartolomej do poštových schránok v Prievidzi. Takúto mimoriadnu možnosť redakcia ponúkla pre tých záujemcov, ktorí si doručenie objednali cez internetový formulár. Distribúcia farského časopisu Bartolomej touto formou je od marca ukončená.

Alojz Vlčko

Boh blízko nás

Vo štvrtok 10. februára 2022 udelili kňazi prievidzského dekanátu sviatosť pomazania chorých všetkým záujemcom, ktorí spĺňali požadované podmienky. Sviatosť udeľovali v deň kňazských rekolekcií vo farskom Kostole sv. Bartolomeja.

Hovorí sa, že šediny sú znakom múdrosti, nazbieraných vedomostí, ale hlavne životných skúseností. Určite sú spojené s veľkou dávkou trpezlivosti, pokory a nadobudnutého pokoja. Že tento vek nesie so sebou ťažkosti, choroby, často spojené s utrpením, toho sme svedkami často aj v našich rodinách.
Prijatie chorôb, ktoré si však nevyberajú vek a nečakajú na šediny, býva náročné. Prekročenie tejto hranice prijatia choroby, utrpenia aj staroby so sebou ale prináša veľké dary. Spomínanú pokoru, trpezlivosť, pokoj a veľa iných. Sprevádza ich aj vonkajšia zmena človeka. Vidno to v očiach, vráskach a poznať v slovách chorých.
Bolo to vidieť a cítiť v sestrách a bratoch, ktorí dozreli k prijatiu sviatosti pomazania chorých. Je pre mňa darom s bázňou fotografovať tvár človeka, ruky poznačené starobou či chorobou. Bolo mi nesmiernou cťou sa tohto obradu zúčastniť.
Všetkým, ktorí máme tento dar od Boha – mať doma starého či chorého človeka, buďme mu za to vďační. Boh je v nich a trpí s nimi. Vám, ktorí ste mohli sviatosť pomazania chorých prijať, patrí vďaka za vaše obety, náš obdiv a vyprosujeme vám veľké Božie požehnanie.

Mária Melicherčíková

Detská svätá omša s piaristami na Zapotôčkoch

V nedeľu 27. februára 2022 prišla na svätú omšu na Zapotôčky návšteva od susedov. Pátri piaristi Ján Hríb a Michal Paluch prišli sláviť svätú omšu do farského Kostola sv. Terézie z Lisieux. Potešili deti a rodičom dali do pozornosti Piaristickú spojenú školu v Prievidzi.

Počas svätej omše sa prihovoril v homílii páter Michal Paluch najmä rodičom. Zdôraznil potrebu spolupráce rodičov a školy pri formovaní detí. V závere bližšie priblížil víziu Piaristickej spojenej školy Františka Hanáka jej riaditeľ Ambróz Jamriško. Krátko informoval o možnostiach štúdia a všetkých budúcich prváčikov pozval na zoznamovacie podujatie - Sobotnú školičku.
Po svätej omši sa dočkali aj najmenší. Páter Ján Hríb prišiel medzi deti s plyšákmi a gitarou. Spoločne si zaspievali pesničky, ktoré poznajú z internetových svätých omší a nahratých CD-čiek.

Text a foto: Alojz Vlčko

Modlime sa za mier na Ukrajine a pomôžme našim susedom

Všetkých nás vo štvrtok ráno 24. 2. 2022 prekvapil vojenský útok Ruska voči Ukrajine. Tisíce ľudí sa v strachu z vojny rozhodli opustiť svoju rodnú zem. Smerujú do okolitých krajín v snahe zachrániť si život.

Už vo štvrtok večer sa na ukrajinsko-slovenských hraničných priechodoch začali tvoriť dlhé kolóny áut. Ľudia prichádzajú aj vlakmi a autobusmi, niektorí z pohraničia aj pešo.
Väčšina ľudí však zostáva na území Ukrajiny. V mestách sa vyprázdňujú obchody s potravinami, pred lekárňami a bankami sú obrovské rady. Doprava je ochromená. Mnohí po útokoch v panike opustili svoje domovy, je už aj veľa zranených. Okrem modlitieb urgentne potrebujú aj finančnú pomoc.
Prispieť môžeme cez mimovládne organizácie:

Slovenská katolícka charita vyhlasuje celoslovenskú zbierku na pomoc ľuďom na Ukrajine. Prispieť je možné online na https://charita.darujme.sk/ukrajina/ alebo prevodom na číslo účtu verejnej zbierky Človek v núdzi SK93 1100 0000 0029 4546 3097 VS 380. Výnos zo zbierky bude použitý na akútnu pomoc ľuďom v oblasti konfliktu, stravu, ubytovanie a zabezpečenie základných potrieb v spolupráci s ukrajinskou charitou a lokálnou Caritas Donetsk.

Konferencia biskupov Slovenska spolu so Slovenskou katolíckou charitou spustili registráciu ubytovacích zariadení pre utečencov na https://www.tkkbs.sk/showpage.php?name=reg_utecenci.

Pápežská nadácia ACN – Pomoc trpiacej Cirkvi vyčlení 1 milión eur ako okamžitú núdzovú pomoc na podporu práce Cirkvi na Ukrajine. „Sme pripravení prijať ľudí v kostoloch, poskytnúť im jedlo a vodu.“ IBAN SK09 0900 0000 0051 2133 9396, do poznámky – „Pomoc Ukrajine“.

Nadácia Integra pomáha na Ukrajine, v Poľsku aj na Slovensku. Na Ukrajine pomohli zriadiť dočasné útočisko blízko Kyjeva pre ľudí v pohybe. Na Slovensku spolu s partnermi z cirkví a neziskových organizácií hľadajú možnosti na pomoc pre ľudí utekajúcich z Ukrajiny. Prispieť je možné cez www.integra.sk

Humanitárna organizácia Magna - prispieť sumou 10 eur sa dá aj cez SMS v tvare MAGNA na číslo 836 alebo IBAN: SK87 1111 0000 0013 3179 3900.

Človek v ohrození zbiera peniaze na pitnú vodu a jedlo, bezpečné ubytovanie či psychologickú podporu. Hľadajú ubytovanie pre ľudí, ktorí sa ocitli na úteku pred vojnou. https://clovekvohrozeni.sk

Svoje príspevky môžete odovzdať aj v sakristii v obálke s označením „Ukrajina“. Ďakujeme za vaše modlitby a pomoc našim ukrajinským susedom!

Elena Cagáňová, členka Klubu priateľov misií
Foto: www.clovekvohrozeni.sk

Nadácia Integra ďakuje za pomoc pre migrantov

Jedlo, voda, hygienické potreby. Z peňazí darcov sme v spolupráci s naším partnerom na bieloruskej strane zabezpečili základné potreby pre ženy a deti v najväčšom utečeneckom tábore na poľsko-bieloruskej hranici.

Vďaka vám sa podarilo zabezpečiť deťom a ich mamám potraviny, vodu a hygienické potreby.
„Okrem toho sme vytvorili pre deti priestor na vzdelávanie a hry. Majú tak pestrejšie dni. Veľmi sa tomu tešia nielen ony, ale aj ich mamy. Tie si môžu aspoň trochu oddýchnuť, lebo žiť v takýchto podmienkach je obrovský stres“, hovorí koordinátor humanitárnej pomoci Ivan.
Podľa jeho slov obavy u ľudí vyvoláva aj betónový múr, ktorý začali stavať Poliaci. Mal by merať 186 kilometrov a mal by zabrániť utečencom prejsť na poľské územie. Stále je totiž veľa tých, ktorí sa snažia prekročiť poľskú hranicu a nájsť útočisko v EÚ.
Nie je jasné, čo bude ďalej. Utečencov na hraniciach síce ubudlo, podľa odhadov však pomoc v táboroch potrebuje ešte aspoň dvetisíc osôb. Pomáhajme im naďalej.

Ďakujeme vám za každý dar!

Pomôžme ľuďom s leprou v Indii

Príbehy o malomocných poznáme najmä zo Svätého písma. Zdá sa nám, že je to ďaleká minulosť. Ale malomocenstvo vo svete stále existuje.

Byť malomocný znamená dostať sa na úplný okraj spoločnosti, stať sa vyhnancom vo vlastnej krajine. Byť sociálne vylúčený, opustiť svoj domov, prácu, rodinu, zostať bez príjmu. Nevieme si to ani predstaviť.
Týmto ľuďom pomáha katolícka cirkev, ktorá prevádzkuje 532 zariadení pre malomocných. Afrika 201, Amerika 41, Ázia 269, Európa 19 a Oceánia 2. Najviac malomocných je v Indii, kde funguje až 216 centier pre pacientov s leprou. Na juhu Indie v meste Kannyakumari sa o pacientov s malomocenstvom starajú sestry Kongregácie Dcér Márie v Inštitúte rozvojových štúdií Stella Maris vo štvrti pre malomocných. Pomáhajú im po zdravotnej aj psychickej stránke. A aby tieto ženy a muži už nemuseli žobrať, sestry im začali kupovať kozy a sliepky. Chovom zvierat si môžu obyvatelia tejto štvrte zarobiť na svoju obživu. Sestry tiež budujú závod na výrobu krmiva pre zvieratá, kde by mohli byt malomocní zamestnaní a mali aspoň nejaký príjem.

Aj my môžeme pomôcť zmeniť život našich indických malomocných bratov a sestier. Budú vďační za každý váš milodar.

Prispieť môžete prevodom na účet Papežských misijných diel:
SK88 0900 0000 0051 4976 4503 (SLSP), variabilný symbol: 555

Pripravila: Elena Cagáňová, členka Klubu priateľov misií, foto: Pápežské misijné diela

Nezabudnite pomáhať svojimi dvoma percentami

Mnohé dobré diela je možné podporiť cez takzvané dve percentá. Sám daňovník rozhoduje o tom, komu poukáže túto daň. I keď na prvý pohľad ide o malé čiastky, aj tieto sú pre mnohé mimovládne organizácie veľmi dôležitým príjmom.

Termín pre zamestnancov: 30. apríl 2022
Ak ste zamestnancom, pravdepodobne ste už požiadali svojho zamestnávateľa o vykonanie ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov. Následne vám vystaví potvrdenie o zaplatení dane. Ak chcete poukázať dve percentá, je potrebné vyplniť vyhlásenie o poukázaní podielu zaplatenej dane z príjmov fyzickej osoby. Stiahnuť si ho môžete na www.bit.ly/formulardvepercenta. Je potrebné v ňom uviesť vaše údaje, údaje príjemcu a sumu zodpovedajúcu dvom percentám zaplatenej dane. Potvrdenie a vyhlásenie je potrebné doručiť najneskôr do 30. apríla 2022 daňovému úradu v mieste vášho bydliska.

Aj živnostníci a právnické osoby
Daňovníci – fyzické osoby, ktorí si podávajú daňové priznanie sami, napríklad živnostníci, a tiež právnické osoby, majú riadny termín na podanie daňového priznania do 31. marca 2022. Títo rovnako môžu poukázať podiel zaplatenej dane z príjmov. Na tento účel uvádzajú údaje príjemcu v príslušnej časti, ktorá je súčasťou formulára daňového priznania.

Dobrovoľník môže poukázať tri percentá
Ak ste v roku 2021 pracovali aspoň 40 hodín ako dobrovoľník, využite aj možnosť venovať až 3 % z dane z príjmov. Stačí požiadať organizáciu, pre ktorú ste pracovali ako dobrovoľník, o potvrdenie tejto práce. Môže, ale nemusí to byť tá istá organizácia, ktorú chcete podporiť. Potvrdenie o dobrovoľníckej práci stačí priložiť k vyhláseniu, na ktorom uvediete sumu vo výške troch percent dane z príjmu.

Pozor na chyby
Pri vypĺňaní IČO ho zarovnajte podľa inštrukcií, teda sprava. Nezabudnite vyplniť dátum zaplatenia dane. Ak si podávate daňové priznanie ako živnostník, nezabudnite po podaní daňového priznania daň aj uhradiť. Takisto je bariérou, ak má daňovník evidovaný nedoplatok v sume 5 € a vyššej.

Podporte organizácie z našej farnosti
Vo februárovom čísle Bartolomeja sme na stranách 10 a 11 uverejnili informácie a údaje, ktoré treba uviesť pre podporu šiestich organizácií, pôsobiacich v našej farnosti. Ak by ste radi podporili charitu, skautov, mobilný hospic, piaristickú školu, spevokol Bartolomejčatá alebo Úsmev ako dar, stačí do formulára vyplniť ich údaje, ktoré sú uvedené v článku.

Alojz Vlčko

POZVÁNKA

Pozývame vás na modlitbu akatistu k presvätej Bohorodičke vo farskom kostole **2. 4. 2022 o 17:30 hod.** (po sv. omši).

Jozef Durkot, gréckokatolícky farár

Vstúpme do „ticha“ východnej liturgie a ochutnajme Adamove slzy

Naposledy sme sa pri popisovaní liturgie pozreli na časť, ktorá môže byť zlomovou pre kňaza, lebo tam odhaľuje Božie slovo skrze svoje vlastné myšlienky. Homília je najkrehkejšia časť, ale zároveň má veľkú moc osloviť prítomných.

Vo východnej liturgii, ako sme si už viackrát pripomenuli, nie je miesto pre ticho. Po homílii kňaz hneď začína ďalšie prosby. No v západnej tradícii po homílii často prichádza čas, keď kňaz a všetci veriaci zostanú sedieť v tichu. Prítomní veriaci rozmýšľajú nad slovami kňaza (aspoň by mali) a kňaz tiež rozmýšľa nad svojimi slovami – možno aj spôsobom: „Ach, a ešte toto som im mal povedať a na toto som úplne zabudol a toto mi nevyšlo, nech ma už radšej nevolajú kázať.“
A tak vstúpme do tohto ticha, no iným spôsobom. Nechajme teda veriacich a aj kňaza troška odpočívať, rozmýšľať nad Božím slovom, a my vystúpme z liturgie úplne von, lebo sa začína 40-dňové obdobie, keď bude liturgia sv. Jána Zlatoústeho naozaj zriedkavá. Začína sa obdobie ticha Veľkého pôstu alebo ináč volané Svätej štyridsiatnice.

Z bohatstva do chudoby

V cirkvách východnej tradície sa začal veľký pôst už v pondelok (28. 2. 2022) alebo liturgicky správnejšie už v nedeľu večer v polovici večierne. Krásne to symbolizuje aj oblečenie kňaza počas jej slávenia. Večiereň (čiže niečo ako vešpery) začína kňaz sláviť oblečený vo svetlej farbe, no v polovici slávenia sa prezlečie do tmavej – bordovej (červenej) farby.
Je to nádherný symbol – stvorený Adam oblečený do Božej milosti, do svetlého rúcha, sa z neho svojím hriechom vyzliekol a oblieka si rúcho kajúcnosti. Je vyhnaný z raja. Ľstivý had ho oklamal a Adam vymenil bohatstvo za chudobu, premárnil svoj majetok s neviestkami v rozhovore s pokušiteľom, rovnako ako márnotratný syn v Kristovom podobenstve. Takto vníma východná tradícia tento požehnaný 40-dňový pôstny čas – ako návrat Adama, návrat márnotratného syna späť do otcovho náručia. Návrat človeka, ktorý si uvedomil svoju chudobu a trpí hladom.

Ukrátení o Eucharistiu

Preto nie je čudné, že liturgia sv. Jána Zlatoústeho – neustála svadobná oslava - sa vo veľkom pôste neslávi v pôstne dni (teda od pondelka do piatku). Slávi sa len v sobotu, keďže sobota sa nepovažuje za pôstny deň, a v nedeľu sa slávi na spevy majestátnejšia liturgia sv. Bazila Veľkého. Spevy a melódie pôstnych dní sú nádherné a presne popisujú stav márnotratného zblúdeného syna, ktorý sa učí ľútosti a pokore v túžbe vrátiť sa domov hoci len ako nádenník.
Aby sme počas týždňa neboli ukrátení o Eucharistiu, slávi sa liturgia Vopred posvätených darov, no len v stredu a piatok (podľa liturgických predpisov). Pre západného človeka je „odstavenie od Eucharistie“ asi nepochopiteľné, a myslím si, že aj veľa východných môže rozmýšľať spôsobom „ak neslávia Eucharistiu u gréko, pôjdem k rímo“.
No je to ozaj o nepochopení pôstu a východnej spirituality. Na zmiešaných územiach je to veľmi bežné a z môjho pohľadu smutné, lebo takto ten dotyčný stále mieša dve chute a čistá chuť – chuť smútku a sĺz Adama, ktorý sa túži vrátiť domov, do jednoty s Bohom, no momentálne zažíva vyhnanstvo a hlad v cudzej krajine – mu uniká.

Pozývam vás teda všetkých prežiť pôstny čas možno aj spolu s nami, východnými katolíkmi. Prajem všetkým zažiť plodnú púšť veľkého pôstu.

Jozef Durkot, gréckokatolícky farár

Novinky z piaristickej školy

Najkrajší kút v šírom svete
Žiaci zo SOŠ-ky (odbor pedagogický asistent) vytvorili pre našich štvrtákov zo ZŠ mapu Slovenska s rôznymi úlohami a maketami, aby sa im lepšie zapamätávali vedomosti o našom krásnom Slovensku.

Zima v školskom klube
Keďže začiatkom februára zima bola v plnom prúde a všade okolo nás bola biela krajina, využili to aj deti z družiny a školského klubu. Po vyučovaní sa na školskom dvore sánkovali, guľovali a stavali snehuliakov.

Nové chemické laboratórium
Počas prvého školského polroka sa v PSŠ FH zariaďovalo nové školské laboratórium na chémiu a biológiu. Vo februári sa dolaďovali posledné veci a na dokončovaní laboratória sa podieľali aj štyria učitelia, pani učiteľky Machová a Hypiusová a páni učitelia Blaško a Šimurka.

Sviatok sv. Valentína
V pondelok 14. 2. bol sviatok sv. Valentína. Podľa tradície bol Valentín jednoduchý rímsky kňaz, ktorý okrem iného uzdravil slepé dievča. Žil v 3. storočí a napriek zákazu cisára Klaudia II. sobášil snúbencov podľa cirkevných obradov a pomáhal im v ťažkostiach. Kvôli tomu ho sťali a pochovali na Via Flaminia v Ríme. Ľudia si preto začali jeho pamiatku uctievať a stal sa patrónom zaľúbených, snúbencov a mladomanželov.
So sviatkom sv. Valentína sa spájajú rôzne zvyky, ktoré majú pripomínať úctu k tomuto svätému. Napríklad sa hovorilo, že slobodné dievča si vezme za manžela chlapca, ktorého ráno na sviatok sv. Valentína stretne ako prvého. Preto sa mladí muži, ktorí si už nejaké dievča vyvolili, rýchlo ponáhľali a darovali mu hneď ráno kyticu kvetov, aby bolo všetkým jasné, že je už zadané.
Piaristická spojená škola je škola života a vzťahov, a preto žiaci mohli počas prvých dvoch prestávok hodiť do veľkej krabice Valentínku pre niekoho, koho chceli potešiť, alebo pre niekoho, do koho sú zaľúbení.

Lyžiarsky výcvik
Počas februára sa žiaci 7.A a sekundy i 1.G a kvinty zúčastnili na lyžiarskom výcviku vo Valči, z ktorého sa veľmi tešili.

Pripravil: Mário Orság, foto: archív školy

Žiaci odboru pedagogický asistent pripravili pre štvrtákov ZŠ mapu Slovenska s rôznymi úlohami.

Deti z družiny a školského klubu si po vyučovaní na školskom dvore užívali zimné radosti.

Pani učiteľky Machová a Hypiusová a páni učitelia Blaško a Šimurka pri zriaďovaní nového laboratória pre biológiu a chémiu.

Dobre vidíme srdcom

„Dobre vidíme srdcom“ je názov projektu, ktorý prebiehal v aktuálnom školskom roku 2021/2022. Projekt podporila Nadácia pre deti Slovenska z grantového programu Hodina deťom.

V priebehu jeho realizácie sme sa snažili ukázať žiakom ich hodnotu bez ohľadu na to, z akého sociálneho prostredia pochádzajú. V našej škole chceme každého žiaka ochrániť od vyčleňovania a predsudkov. Chceme, aby školu, kde trávia väčšinu času, vnímali ako bezpečné a priateľské miesto, kde sú si všetci rovní a každý má rovnaké príležitosti. Z finančnej podpory sme zakúpili učebné materiály a pomôcky, edukačné, spoločenské a terapeutické hry na preventívne programy v triednych kolektívoch.

Terézia Dubcová

NADÁCIA PRE DETI SLOVENSKA

Svetlo pre Venezuelu

V októbri 2021 všetky piaristické školy na svete dostali list od generálneho predstaveného rehole piaristov. Páter Pedro Aguado v ňom vyjadril svoje obavy a prosil o pomoc pre piaristické školy vo Venezuele.

Provincia strednej Ameriky a Karibiku spustila medzinárodnú kampaň „Narodení pre vzdelávanie“ (viac informácií na https://www.nacidosparaeducar.org/). Cieľom kampane je poukázať na obrovské ťažkosti a nízke platy učiteľov v krajine (minimálna mzda učiteľa vo Venezuele je 3 doláre na mesiac) a zozbierať finančné prostriedky na odmeny pre pedagógov, aby im bola zaručená väčšia stabilita v práci.

Naliehavosť a vážnosť situácie podnietila Piaristickú nadáciu v spolupráci s reholou piaristov a piaristickými školami zorganizovať na Slovensku zbierku s názvom „Svetlo pre Venezuelu“. Prispieť môžete do označených pokladničiek, ktoré budú počas celého pôstneho obdobia v piaristickom kostole v Prievidzi a v piaristickej škole, alebo prostredníctvom QR kódu, ktorý je na plagáte zbierky. Viac informácií nájdete na stránke www.svetloprevenezuelu.sk.

Anežka Kútiková

Možnosť tvoriť je pre mňa požehnaním zhora

Monika Ližbetin pozná cestu, ktorou si musia rodičia predčasniatok prejsť, keďže aj jej deti sa narodili pred termínom. Ako praktická sestra pomáha priamo na oddelení deťom po predčasnom a komplikovanom pôrode a je pri ich mamách v náročných chvíľach, ktoré sa s nimi spájajú. Zároveň jej meno pozná už veľa súčasných neviest. Môže za to svadobný hit *Prisahám*, vďaka ktorému má plný diár už takmer na rok a pol dopredu. Matka troch detí priniesla na slovenskú hudobnú scénu to, čo tu chýbalo – autentické piesne kresťanskej manželky a matky.

▪ **Váš život stojí na troch pilieroch: rodina, hudba, práca. Je zrejmé, že vo všetkých troch rezonuje Boh, ktorý je súčasťou vášho života. Cítite, že vo všetkom, čo robíte, je Boh blízko vás?**

Ani som si to doteraz veľmi neuvedomila, ale skutočne sú v mojom živote také tri piliere, o ktorých hovoríte, a tieto tri piliere sú zastrešené zhora Kristom, ktorý, ako verím, neustále drží nado mnou a jeho plánmi so mnou ochrannú ruku.

Cítim jeho blízkosť už len preto, že mi umožnil takú cestu životom, ktorej súčasťou je milujúca rodina a vysnívaná práca (či už v hudobnej sfére alebo s deťmi v nemocnici). Myslím si, že keby to nebolo požehnané zhora, tak sa mi nič z tohto nepodarí.

Priznám sa úprimne, v mojom živote sú aj také obdobia, keď je to náročnejšie. Vtedy sa musím veľa učiť tomu, aby som vedela Božie pôsobenie a význam Božích plánov prijať a vnímať. Vtedy sa snažím byť k Bohu ešte bližšie a ďakovať za jeho požehnania. Verím, že sa od neho nikdy nevzdialim, že vždy bude strážcom môjho života i života mojich blízkych.

▪ **V novembri 2019 ste vydali svoj prvý hudobný album, na ktorom sa nachádza 10 autorských skladieb. Kto alebo čo je inšpiráciou pri tvorbe vašich piesní?**

Doteraz to považujem za taký malý zázrak, nakoľko som si to všetko vymyslela, zorganizovala a v konečnom dôsledku aj zastrešila sama. Nebola som verejne známym umelcom, ale Pán Boh toto moje rozhodnutie požehnal. Album vyšiel a dodnes sa z neho veľmi teším. Momentálne s kamarátmi hudobníkmi a s mojím producentom pracujeme na ďalšom albume. Veríme, že s Božou pomocou sa nám ho podarí dotiahnuť do konca.

Všetky moje skladby vychádzajú zo života, z udalostí a situácií, ktoré sa udiali mne alebo mojim priateľom a blízkym. Niekedy to boli veľmi pozitívne chvíle a niekedy mi zas inšpiráciou boli ťažké momenty, keď som potrebovala to prežité nejako „zhmotniť“ a ako umelecká duša som si zvolila práve takúto formu a vložila som svoj príbeh do piesne. Takže inšpiráciou je mi život sám.

▪ Vašou najznámejšou piesňou je pravdepodobne skladba *Prisahám*, ktorá často zaznieva na sobášoch. Na YouTube má už viac ako 2 milióny vzhliadnutí. Mladomanželia si vás ju často na sobáš aj pozývajú zaspievať. Ako táto pieseň vznikla?

Úplne neplánovane. Vydávala sa jedna moja známa a poprosila ma, či by som jej neprišla zaspievať na sobáš. Ja som s radosťou prijala toto pozvanie a zložila som vtedy aj pieseň *Prisahám*. Zhodou okolností sme s manželom práve mali desiate výročie sobáša, takže som ju zároveň venovala tomuto nášmu významnému dňu.

Hneď, ako som pieseň *Prisahám* zverejnila na YouTube, raketovou rýchlosťou vystrelila hore a čísla vzhliadnutí a komentárov rástli zo dňa na deň. Je pre mňa cťou nielen to množstvo pozretí, ale tiež skutočnosť, že už existuje aj veľmi veľa jej cover verzií, čo je pre mňa ako autora veľká pocta.

▪ Približne na koľkých sobášoch ročne spievate? Ako sa prípadní záujemcovia o váš spev majú možnosť na vás nakontaktovať?

Počas roka spievam zhruba na 60 až 70 sobášoch - či už cirkevných, alebo aj civilných. Ak by mal teda niekto záujem o moju spevácku prítomnosť vo svoj veľký deň na sobáši, treba ma kontaktovať tak rok a pol dopredu. Hrám na klavíri, a keďže som veriaca, dokážem zabezpečiť hudobný sprievod k celej liturgii.

Nakontaktovať sa na mňa dá veľmi jednoducho. Pod každým linkom na YouTube mám adresu na moju facebookovú stránku. Je tam tiež uvedený aj môj mail monikalizbetin@gmail.com. Aktívna som tiež na Instagrame. V budúcnosti mám v pláne vydať i svadobný album.

▪ Ďalšia vaša pieseň sa volá *Verím* a poznajú ju najmä niektoré mamičky. O kom táto pieseň je a s čím vo vašom živote sa spája?

Moji rodičia sú lekári a ja som odmalička vyrastala v tomto lekárskom prostredí. Študovala som liečebnú pedagogiku, ale vždy ma to veľmi ťahalo aj na tú hudobnú stranu, preto som okrem vysokej školy vyštudovala aj cirkevné Konzervatórium. Túžila som pracovať s novorodeniatkami, tak som hľadala cestu, ako by som sa z hľadiska svojej profesie vedela v tejto sfére uplatniť. Táto moja túžba ma dohnala až k štúdiu ďalšej školy - zdravotníckej, ktorú som si dokončila len nedávno, pretože som počas štúdia otehotnela s naším tretím dieťaťom Noelom.

Už počas tehotenstva som chodila ako dobrovoľník pracovať na oddelenie patologických novorodencov do nemocnice a zoznámila som sa tam s úžasnými ľuďmi, najmä s jednou skvelou ženou, ktorá je teraz mojou staničnou sestrou, Ľubkou Kaiserovou. Založila o. z. Malíček, ktoré sa venuje predčasne narodeným deťom a ich rodinám. Povedala som jej o svojej túžbe pracovať na tomto oddelení a táto moja túžba sa splnila. Veľmi sa mi tá práca páči, beriem ju skôr ako povolanie.

Pieseň *Verím* súvisí s Noelom. Napísala som mu ju k prvým narodeninám. Jeho príchod na svet a skutočnosť, že sa mi po dvoch dievčatách narodil chlapec, to všetko vo mne zanechalo hlbokú stopu a cítila som, že by som to rada vložila do nejakej piesne. Tak vznikla pieseň *Verím*, ktorá sa po čase stala nepísanou hymnou „predčasniatok“. Táto pieseň sa nachádza aj na mojom albume, ktorého kúpou podporíte nielen moju ďalšiu tvorbu, ale aj vyššie spomínané o. z. Malíček.

▪ 25. marec je Dňom počatého dieťaťa. Vy pracujete na oddelení predčasne narodených detí ako praktická sestra. Má tento deň vo vašom živote nejaké špecifické miesto?

Pán Boh to zariadil tak úplne zázračne, lebo 25. marec je nielen Dňom počatého dieťaťa, ale zároveň dňom narodenín mojej mladšej dcérky Ninky. Narodila sa v tento nádherný symbolický deň. Zároveň

sa všetky naše deti narodili mesiac pred termínom pôrodu podobne ako ja sama. Preto sa s týmto dátumom a s predčasne narodenými deťmi naša rodina veľmi úzko spája.

▪ **Pieseň *Keď ťa volám* je vaším dialógom s Bohom. Odzrkadľuje blízkosť Boha vo vašom živote?**

Táto pieseň je mojou úplne najosobnejšou výpoveďou a zároveň patrí medzi moje najobľúbenejšie. Áno, je to môj rozhovor s Bohom. Zúčastnila som sa s ňou pesničkovej súťaže Košický zlatý poklad, kde som vyšla doslova s „kožou na trh“. Do tejto súťaže bolo prihlásených vyše 150 skladieb slovenských autorov a ja som sa tam prihlásila s piesňou, o ktorej bolo na prvé počutie zrejmé, že je dialógom s Bohom. Povedala som si, že to skúsim a ľuďom ju ponúknem. Napokon vyhrala tretie miesto. Pieseň sa tak dostala i k ľuďom, ktorí by si ju inak nevypočuli.

Veľmi sa teším, že aj takýto druh hudby sa dokáže dostať do negospelovej súťaže. Plánujem Boha aj naďalej spomínať v ďalších mojich skladbách, pretože do môjho života patrí a je pre mňa prirodzené, že sa v mojich piesňach nachádza. Treba už len veriť, že budem mať od neho aj naďalej požehnanie, že budem môcť tvoriť, že sa ľuďom bude moja tvorba páčiť a že ich možno bude aj privádzať bližšie k Bohu.

Ďakujem za rozhovor!
Miroslav Turanský
Foto: archív Moniky Ližbetin

Monika Ližbetin *je speváčka, skladateľka, autorka svadobného hitu Prisahám. Po skončení gymnázia študovala na Cirkevnom konzervatóriu v Bratislave 4 roky hudobno-dramatický odbor a 2 roky muzikálový spev. Zároveň ukončila odbor Liečebná pedagogika na Univerzite Komenského i odbor zdravotnícky asistent/praktická sestra na Strednej zdravotníckej škole. Pôsobí na oddelení patologických novorodencov. Je vydatá, má dve dcéry a jedného syna.*

Kto kráča s Bohom, nezostáva sám

Žalm 91 hovorí o ochrane človeka zo strany Najvyššieho Boha. Preto ho mali a majú v obľube všetci, ktorí si chcú zabezpečiť istotu a pokoj u Boha. Svoje významné miesto mal aj v židovskej tradícii Kumránu a v rabínskych kruhoch.

Svätci ako napr. Bernard z Clairvaux alebo sv. Róbert Bellarmín poukazovali na Žalm 91 ako na žalm, ktorý posilňuje slabých, povzbudzuje skleslých a poučuje tých, čo sa usilujú o dokonalosť. Biskup Ján Vojtaššák mal z jeho 11. verša svoje biskupské heslo.

Kto pod ochranou Najvyššieho prebýva...
...a v tôni Všemohúceho sa zdržiava povie Pánovi: „Ty si moje útočište a pevnosť moja; v tebe mám dôveru, Bože môj.“
Základnou témou žalmu je Božia ochrana zaručená tomu, kto dôveruje Bohu. Práve dôvera v Boha nachádza v žalme veľkolepý výraz. V žalme je opísané šťastie človeka, ktorý dôveruje v Boha: Pán ho oslobodí v prenasledovaniach, zachráni ho z nebezpečenstiev a pošle anjelov, aby ho chránili.
Tieto zásahy Boha sa dejú v živote jednotlivca alebo v spoločenstve Božieho ľudu. Zakúša sa aktívna prítomnosť Boha patriarchov (poukazujú na to mená Všehomúci a Najvyšší). Z nej pramení ako živá realita existencia izraelského ľudu s jeho dejinami, v ktorých bije srdce a sila Pána.
Celý žalm je teda preniknutý dôverou žalmistu v Božiu pomoc, jeho ochranu, celoživotný sprievod a špeciálnu pomoc pre toho, kto pozná Božie meno, pripúta sa k nemu a volá k nemu.

Nebudeš sa báť nočnej hrôzy...
...ani šípu letiaceho vo dne.
Nočná hrôza, šípy vo dne, mor a nákaza. Proti týmto nepriateľom človeka bolo treba bojovať, prinajmenšom mať sa na pozore. Spájali sa s útokmi démonov, voči ktorým bol človek prislabý.
Hieronym k textom o pokúšaní Pána poznamenáva: „Diabol zle interpretuje Písma.“ A Origenes na adresu satana dodáva: „Prečo necituješ aj tento verš *Budeš si kráčať po vretenici a po zmiji, leva i draka rozšliapeš?* Necituješ ho, pretože tou zmijou, po ktorej Kristus kráča, si ty, kráľ všetkých hadov!“
Podľa vzoru Krista majú postupovať aj kresťania. Boh prisľubuje tomu, kto sa oddá jeho ochrane, mesiášske dobrá, ktoré sa završia príchodom Krista. Prevaha človeka nad svetom zvierat zapadá do novej perspektívy pokoja, vykúpenia a všeobecného súladu, v čom proroci videli nové mesiášske časy.

Lebo svojim anjelom dá príkaz o tebe,...
...aby ťa strážili na všetkých tvojich cestách
Viera kresťanov v anjelov má svoje počiatky a korene v starozákonných textoch Božieho zjavenia. Žalm 91 hovorí o anjeloch strážcoch, ktorí nás od detstva až po smrť vedú životom a ktorí predstavujú garanciu našej účasti na blaženom spoločenstve anjelov a ľudí zjednotených v Bohu.
Téma anjelov z tohto žalmu nám veľmi pomáha v zápase s rôznymi pokušeniami. Znamená pre nás povzbudenie aj určitý návod, ako podľa vzoru Ježišovho zápasu aj my máme zdolávať rozličné pokušenia konať zlo. Žalm je totiž úkonom plnej dôvery v Božiu ochranu v boji a pokušeniach. Podobne ako zúril boj okolo hrdinu žalmu, deje sa to i okolo Ježiša a neminie to ani jeho nasledovníkov v Cirkvi.

Pretože sa ku mne pritúlil, vyslobodím ho...
...ujmem sa ho, lebo pozná moje meno. Keď ku mne zavolá, ja ho vyslyším a budem pri ňom v súžení.

Záverečné verše opisujú hlbokú lásku medzi človekom a Bohom. V rovnakom zmysle sa tu opisuje aj poznanie Božieho mena. V týchto veršoch je vyjadrená hĺbka vzájomného nežného vzťahu Boha a človeka, vzdialená od každého formalizmu a prázdnoty.

Kto kráča s Bohom, nikdy nie je sám

Sv. Augustín píše: „Keď trpíš, neboj sa, lebo Boh je s tebou. Keď je s tebou viera, tak Boh je s tebou v tvojom súžení. Súženia sú ako vlny na mori počas búrky. Trápiš sa vo svojej loďke, pretože Kristus spí. Ak spí v tvojom srdci viera, znamená to, akoby Kristus spal v tvojej loďke, t.j. ten Kristus, ktorý býva v tebe prostredníctvom viery. Keď teda prichádza súženie, zobuď Krista, ktorý spí. Prebuď svoju vieru a uvidíš, že ťa neopustí. Niekedy si však môžeš myslieť, že ťa opustil, pretože ťa nevyslobodí, kedy by si chcel ty.“

Boh podrobuje človeka skúške, aby ho očistil od nedokonalosti a priviedol bližšie k sebe. Skúška môže trvať i niekoľko rokov a jej intenzitu a náročnosť môžeme prirovnať k mučeníctvu. Človek si nedokáže pomôcť vlastnou silou. Ostáva mu trpezlivo čakať na Božiu pomoc a milosrdenstvo. Boh prichádza znenazdania a jediným slovom sníma toto bremeno z jeho duše. Dobré je čakať na Boha, ktorý hovorí človeku: „Budem s ním v tiesni, vytrhnem ho z nej a oslávim.“ (Terézia Avilská)

Miroslav Turanský

Bibliografia: Komentáre k Starému zákonu – Žalmy 76 - 100, Dobrá kniha, Trnava, 2018

V Banskobystrickom biskupstve bude Rok sv. Františka Xaverského

Pri príležitosti 400. výročia svätorečenia patróna Katedrály sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici i biskupstva bude od 12. marca 2022 do 12. marca 2023 prebiehať v Banskobystrickej diecéze Rok svätého Františka Xaverského. O tejto udalosti informovalo verejnosť už v januári Banskobystrické biskupstvo.

František Xaverský sa narodil v roku 1506 v Španielsku. Keď študoval v Paríži, zoznámil sa so sv. Ignácom. V roku 1537 bol v Ríme vysvätený za kňaza a venoval sa charitatívnej činnosti. V roku 1541 odišiel na Východ. Desať rokov neúnavne hlásal evanjelium v Indii a Japonsku a mnohých priviedol k viere. Zomrel v roku 1552 na čínskom ostrove San-čao pri Kantone.

Bol jedným z najväčších kresťanských misionárov. Dokázal sa zžiť s národom, kde pôsobil, vedel pritiahnuť k misionárskej práci domorodcov a vo svojej vlasti prebúdzal záujem o toto záslužné dielo. Pápež Pavol V. ho v roku 1619 vyhlásil za blahoslaveného a o tri roky neskôr ho pápež Gregor XV. spolu s Ignácom vyhlásil za svätého. V roku 1748 bol vyhlásený za patróna Ďalekého východu a v roku 1927 ho pápež Pius XI. vyhlásil spolu so sv. Teréziou z Lisieux za patróna všetkých misií.

V Cirkvi si pripomíname sv. Františka Xaverského aj ako patróna Japonska, Indie a námorníkov. Od roku 1776 je patrónom Banskobystrickej diecézy. Cisárovná Mária Terézia dala biskupstvu do vlastníctva bývalý jezuitský Kostol sv. Františka Xaverského na hlavnom námestí v Banskej Bystrici a určila ho za katedrálu diecézy.

Slávenie Roku svätého Františka Xaverského v Banskobystrickej diecéze otvoria 13. marca 2022.

Zdroj: TK KBS
(redakčne upravené)

Byť blízko deťom = venovať im pozornosť a mať ich rád

Keď som premýšľala nad tým, aké sú rady rodičom na posilnenie ich vzťahu s deťmi, prekvapila ma podobnosť s naším duchovným životom a s tým, ako sa k nám správa náš nebeský Otec. Uvidíte ju aj vy? Prečítajte si nasledujúce tipy, ako budovať pekný vzťah s deťmi.

Neustále prejavujte svojim deťom lásku
Toto môže znieť banálne, ale každý rodič musí svojim deťom povedať, že ich má rád. Deti sa musia neustále cítiť milované a v bezpečí. Dajte si záležať na tom, aby ste svojim deťom dali vedieť, že ich máte radi - bez ohľadu na ich vek. Aj napriek nezhodám a nedorozumeniam im dajte pocítiť, že ich bezpodmienečne milujete.

Venujte im pozornosť
Vaše pracovné vyťaženie by nikdy nemalo byť ospravedlnením toho, že netrávite dostatok času so svojimi deťmi. Vždy im venujte čas a pozornosť. Či už sa hrajú so svojimi hračkami, pozerajú televíziu alebo jedia, nájdite si čas na posedenie s nimi. Jednoducho sa s nimi rozprávajte, hrajte sa s nimi a venujte im plnú pozornosť.

Rozvíjajte tradície a rituály
Vytváranie rituálov a tradícií zvyšuje u dieťaťa pocit bezpečia. Môžete si napríklad zaviesť rutinu pred spaním. Prečítajte im knihy, porozprávajte sa o prežitom dni, pomodlite sa spolu. Potom urobte týždenný rodinný rituál, kde si každý víkend užijete konkrétnu aktivitu, napríklad rodinný obed v nedeľu alebo filmový večer každú sobotu. Bez ohľadu na ich vek je dôležité, aby ste pravidelne trávili čas aktivitami, ktoré posilňujú vaše rodinné puto.

Jedzte spolu
Jesť ako rodina je mimoriadne dôležité. Čas jedla je najlepší čas na dobré rozhovory a zdieľanie. Počas jedla nezabudnite odstrániť všetky rušivé prvky. Vypnite televízor a odložte mobily. Toto je čas, keď sa môžete skutočne porozprávať a užiť si spoločnosť toho druhého.

Uznajte ich pocity
Ak sa k vám vaše dieťa príde podeliť o svoje pocity z čohokoľvek, určite ho privítajte. Vypočujte si ho a dajte mu pocítiť, že je pochopené. Možno sa chce porozprávať o zlom dni v škole alebo o nejakom sklamaní. Čokoľvek spôsobuje jeho trápenie, buďte tu pre neho. Nesúďte ho. Dajte za pravdu jeho pocitom a buďte otvorení diskutovať.

Tak ako, milí čitatelia? Nezdá sa vám, že presne takto sa k nám správa aj náš nebeský Otec? Neustále nám prejavuje svoju lásku, venuje nám pozornosť, dáva za pravdu našim pocitom, vytvára nám bezpečie a v neposlednom rade nás posilňuje aj špeciálnym pokrmom.

Mgr. Zuzana Liptáková
O.Z. Lepšie ja – poradenstvo, semináre, kurzy
Foto: Mária Melicherčíková

...tri otázky pre zástupkyne piaristického gymnázia a strednej odbornej školy

Pomaly sa blíži termín podávania prihlášok na stredné školy. Oplatí sa zvažovať i ponuku jedinej cirkevnej školy v našom okrese, ktorá poskytuje štúdium aj stredoškolákom? Spýtali sme sa na to tých najpovolanejších – zástupkyne gymnázia Piaristickej spojenej školy F. Hanáka Zuzany Korinekovej a tiež zástupkyne strednej odbornej školy Evy Slobodovej.

1

Odkedy funguje gymnázium ako samostatná zložka v rámci Piaristickej spojenej školy? Čo viedlo k jeho vzniku?

Okamžite po zmene politického režimu v roku 1989 bola v ľuďoch veľká túžba obnoviť aj na Hornej Nitre katolícke školstvo. Ako prvá v tomto regióne obnovila svoju pôsobnosť Piaristická základná škola Františka Hanáka od školského roku 1993/1994. Piaristické gymnázium Františka otvorilo svoje brány v školskom roku 1996/1997 osemročnou formou štúdia zameranou na štúdium cudzích jazykov. Prvú prímu školy navštevovalo 26 študentov. V tom čase bol nadstavený systém prijímania na štúdium takým spôsobom, že bolo presne určené, koľko študentov bude prijatých z Piaristickej základnej školy F. Hanáka a koľko z ostatných základných škôl. Až do roku 2008 sa do osemročných gymnázií prijímali žiaci po 4. ročníku základných škôl. Škola sa stala plnoorganizovanou (mala naplnených všetkých 8 ročníkov štúdia) v školskom roku 2003/2004. Od nasledujúceho školského roku 2004/2005 začali v škole študovať aj študenti štvorročnej formy gymnázia. Od tohto obdobia až do súčasnosti každoročne gymnázium otvára po jednej triede vo štvorročnej a jednej triede v osemročnej forme štúdia. Bránami gymnázia za jeho existenciu už prešlo viac ako 500 absolventov.

Zuzana Korineková – zástupkyňa riaditeľa školy pre gymnázium

2

Čím je toto gymnázium výnimočné v porovnaní s inými gymnáziami?

Gymnázium je povestné svojou rodinnou atmosférou, osobnými vzťahmi medzi žiakmi a učiteľmi a bohatou rozvojovou ponukou. Máme jasnú víziu, ako pracovať so žiakmi, k čomu ich viesť, aby boli nielen vzdelaní, ale aj empatickí, tvoriví a kriticky zmýšľajúci. Pracujeme v partnerskom vzťahu s piaristickými školami v Nitre a Trenčíne a máme stálych zahraničných partnerov, s ktorými nás spája program Erasmus+.

3

Prečo by ste záujemcom odporučili práve štúdium na tomto gymnáziu?

Štúdium na našom gymnáziu by som odporučila každému, kto chce objaviť a rozvinúť svoje talenty, získať kvalitné vzdelanie a celoživotné priateľstvá. Jeden náš žiak raz povedal: „V iných školách by som bol len číslo či nejaký žiak, no tu som členom jednej veľkej piaristickej rodiny.“

1 Odkedy funguje SOŠ ako samostatná zložka v rámci Piaristickej spojenej školy? Čo viedlo k jej vzniku?

Piaristická stredná odborná škola Františka Hanáka bola zriadená pátrami piaristami k 1. januáru 2010 a svoju činnosť začala 1. septembra 2010 preto, aby ponúkla možnosť štúdia na cirkevnej škole v našom regióne nielen záujemcom o základnú školu a gymnázium, ale aj záujemcom o strednú odbornú školu.

Eva Slobodová - zástupkyňa riaditeľa školy pre strednú odbornú školu

2 Aké odbory možno momentálne študovať v rámci SOŠ? Čo ponúkajú?

Na našej strednej odbornej škole je možné študovať 4 odbory:

- grafik digitálnych médií,
- multimédiá,
- pedagogický asistent,
- učiteľstvo pre materské školy a vychovávateľstvo.

3 Prečo by ste záujemcom odporučili práve štúdium na tejto SOŠ?

Keďže sme stredná odborná škola, je pre nás kľúčová príprava žiakov pre reálny život. V rámci praktického vyučovania spolupracujeme s firmami a školami, kde žiaci vykonávajú odbornú prax a odborný výcvik.

Za odpovede ďakuje Petra Humajová.

PIARISTICKÉ GYMNÁZIUM
FRANTIŠKA HANÁKA
V PRIEVIDZI

otvára
v nasledujúcom
školskom roku:

4-ročné gymnázium
a
8-ročné gymnázium

viac informácií na:

piaristicka_skola_pd
Piaristická spojená škola Františka Hanáka v Prievidzi
Piaristická spojená škola F. Hanáka Prievidza
www.piaristi-pd.sk
+421 (46) 542 4949
skola@piaristi-pd.sk

PIARISTICKÁ STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA
FRANTIŠKA HANÁKA
V PRIEVIDZI

otvára
v nasledujúcom
školskom roku odbory:

grafik digitálnych médií
multimédiá
pedagogický asistent
učiteľstvo pre materské školy
a vychovávateľstvo

viac informácií na:

piaristicka_skola_pd
Piaristická spojená škola Františka Hanáka v Prievidzi
Piaristická spojená škola F. Hanáka Prievidza
www.piaristi-pd.sk
+421 (46) 542 4949
skola@piaristi-pd.sk

O čom sa s ľuďmi pri stretnutí najradšej rozprávate?

- **Milan:** „S veriacimi ľuďmi o Pánu Bohu a Panne Márii. Aj keď ja veľa nerozprávam, chápem blížneho srdcom. Keď môžem, s láskou pomôžem.“
- **Veronika:** „S priateľmi sa radi rozprávame o tom, ako sa majú, o vzťahoch, o našich deťoch. Radi si vzájomne pomôžeme a obohacujeme sa po duchovnej stránke.“
- **Alena:** „Rada sa rozprávam napr. s priateľkou a jej manželom o ich dcérke, ktorá má Downov syndróm. To dieťa sa stalo ich láskou. Stali sa pokornými cez toto vzácne dieťa.“
- **Aneta:** „Teším sa rozhovorom, aj telefonickým, keď prosíme, aby nás viedla Božia ruka aj v týchto pohnutých časoch. Teší ma, keď sa ľudia chcú pomodliť za mier vo svete. Rozprávame sa o šťastí, že žijeme v našej krásnej vlasti a že sme milované Božie deti. Že máme našu Sedembolestnú Pannu Máriu a lásku Boha, ktorý nás nikdy neopustí. Toto sú naše rozhovory.“
- **Milka:** „Najradšej sa rozprávam o Panne Márii a Pánu Bohu, no takých ľudí, ktorí sa chcú na túto tému rozprávať, stretávam málo. A je to veľká škoda, lebo sa takto môžeme povzbudzovať vo viere.“
- **Evka, Majka:** „Rada sa spýtam, ako sa kto má a ako sa komu darí, čo majú nové. Rada sa dozviem viac o živote mojich priateľov.“
- **Zuzka:** „Najradšej sa rozprávam o pozitívnych veciach, ktoré ma zaujímajú a rada sa im venujem, napr. o prírode.. Tiež sa rada rozprávam o tom, čo práve čítam, alebo o veciach, ktoré ma za posledné obdobie nadchli a príjemne prekvapili. A samozrejme sa rada delím o moje zážitky s Bohom.“
- **Olinka:** „Okrem každodenností sa veľakrát porozprávame o našom duchovnom živote, aký čas žijeme s Pánom. Túto časť rozhovoru mám najradšej. Cez objatie, úsmev, slovo sa povzbudíme a často sa aj odovzdáme jeden druhému do modlitieb.“
- **Anka:** „Najväčšiu radosť mám, keď stretnem človeka, ktorý je ochotný rozprávať sa o Bohu. Veľmi rada počúvam kázne alebo čítam sväté knihy. Keď mi horí srdce, nevydržím a poviem: ‚Nádherná, poučná kázeň... Môžem vám o tom povedať?’ Na počudovanie, nepovedia nie. Veľakrát im vysvetľujem, čo môžem a viem, keď vidím, že to potrebujú a náhodou mám o tom vedomosť... Toto je moja najväčšia radosť. Ešte som veľakrát plná radosti, keď mi doma rastú kvety či huby, to už nie je taká srdcová záľuba, ale tiež sa o tom rada porozprávam. Nech vás Pán Boh požehnáva!“

Za odpovede ďakujú
Anna Galová a Elena Cagáňová

Nádej vo Svetle

V posledných mesiacoch zažívali mnohí z nás strach, obavy, neistotu a možno aj beznádej. Nedovoľme, prosím, aby táto skutočnosť bola definitívna, bezvýchodisková. Každú tmu, nech je akákoľvek veľká, po čase pohltí SVETLO. V každom čase – nečase, aj v tomto, je Čas Boha pre Čas Človeka.

Veronika Hoffmannová

Zo sutín stvorí pre nás poklad

„Boh je tak blízky v jeho milovaných maličkých," čítam vo svojom zápisníku vetu, ktorú som napísala v čase, keď mi od bázne padali z tváre slzy. Uvedomila som si totiž, že Pánovu blízkosť zakúšam spôsobom, o ktorom by som si to nikdy nepomyslela. Malými, ale istými krôčikmi ma viedol k jednoduchej službe chorým a núdznym.

Všetko sa to rodilo skrze moje slabosti a biedy, polámané sny a tiež rozhodnutie študovať medicínu, čo sa mi zdalo prakticky nemožné. Vykročila som teda do neznáma s pochybnosťami, keďže som bojovala s úzkosťami a nepokojmi, ktoré ma sprevádzali odmalička.

Ochotné ruky i srdce

No to, čo som mala, boli dve ochotné ruky a jedno srdce, ktoré túžilo byť blízke. Teraz viem, že táto túžba bolo to volanie Lásky, dobrého Boha. Preto túžim písať o tom, čo pre mňa znamená blízkosť práve v tejto službe.

Keď som sa počas práce v hospici zahľadela do očí biednemu, ubolenému a bezvládnemu, zrazu som vedela, že hľadím do tých Ježišových očí. Alebo keď sme čistili a obväzovali rany pacientom, boli to tie jeho rany. Alebo si pamätám slová ženy, ktorá svoju chorobu znášala s velebou Boha na perách a odovzdaním sa. No tiež vďačnosť v pacientovej tvári, ktorému sme dali napiť sa z pohára vody, keďže sám sa už nevedel hýbať. Úsmev na perách pacientky, ktorá aj napriek tomu, že dýcha z posledných síl, raduje sa z maličkostí – napríklad kvetov, ktoré jej priniesla jej dcéra.

Prameň uzdravenia

Taktiež som na ulici a v práci na charite stretla muža, ktorý vôbec nemá ľahký život. Žije v studenej garáži, býva často chorý, a napriek tomu sa snaží pracovať a živiť ostatných členov rodiny. Na hlave nosí jazvy po brutálnych bitkách. Odmalička vyrastal vo viere a aj keď prišiel o všetko, čo mal, rozhodol sa zostať verný Ježišovi, o ktorom hovoril s veľkou láskou a dôverou. Niekoľkokrát ku mne prišiel a modlil sa za mňa.

Tieto situácie a mnohé ďalšie boli pre mňa prameňom uzdravenia práve preto, že som cítila, ako v nich stretávam Ježiša. Miesta strachu a úzkosti boli napĺňané teplom jeho blízkosti. Samozrejme, som si istá, že aj my prinášame Lásku nášho Boha tým, ktorí po nej prahnú vo svojom utrpení, keď sme im nablízku. A tiež viem, že v najväčších temnotách duše nám je Kristus najbližší a zo sutín stvorí pre nás poklad, ako stvoril pre mňa túto službu a povolanie, kde som našla svoje najväčšie bohatstvo, jeho samého.

Neviem nájsť dostatočné slová vďačnosti Bohu, preto teda túžim povzbudiť každého z nás k tomu, aby nasledoval túžbu a oheň vo svojom srdci. Keď ju nasledujeme, kráčame bližšie k Ježišovi. Milovaní maličkí – hladní, smädní, chorí alebo zarmútení. V nich nás čaká Kristus. Blízky. Náš kalich bude naplnený až po okraj a srdce nezostane rovnaké.

Radka Kopecká

Ideál a realita

7. 2. 2022

Tento týždeň ich dovezieme – nové, vlastne ďalšie pelety. Minulú zimu sme kvôli šetreniu i spracovaniu dreveného odpadu kúrili pevným palivom, a tak až táto sezóna ukáže, koľko tepelnej energie bude opravená fara potrebovať, koľko peliet spálime. Ideálne by bolo, keby v septembri zakúpené 4 tony stačili na celú sezónu. Ukázalo sa však, že vydržali len niečo cez polovicu zimy.
Situácia mi pripomenula školenie z projektového manažmentu. Pred realizáciou by sa mali určiť tri plány: ideálny, reálny a krízový. Prirodzene túžime, aby vyšiel prvý. Väčšina projektov sa však z finančného i časového hľadiska uskutoční medzi reálnym a krízovým variantom.
Myslím si, že podobne je to aj s ľuďmi. Keď ich zazrieme, prvý raz stretneme, počujeme, získame predstavu, ktorá sa blíži k ideálu. A keď sa ukáže, akí sú, sme z nich sklamaní. Problém však nie je v nich. Podobne ako nie je v mojej fare. Jednoducho musím prijať realitu, že pri vykurovaní plochy okolo 240 m^2 pri nie najlepšom zateplení stropu a bez zateplenia stien spálim viac, než som si vysníval.
Oveľa dôležitejšie pre mňa však je, aby som bez sklamania prijal realitu pri postupnom spoznávaní svojich farníkov.

Vladimír Slovák rtv: Rádio Slovensko rtv: slovensko.rtvs.sk

Láska a láska

14. 2. 2022

Už si ani nepamätám, kedy svojou popularitou a komerčným úspechom začal valcovať Slovensko. Vo svojej mladosti som deň či sviatok zaľúbených napriek niekoľkým zaľúbeniam neregistroval. A neviem ani, dokedy tu bude. Napokon, ak zaľúbenosť neprerastie do lásky, vzťah sa väčšinou skončí.
I preto by som v tejto chvíli chcel poukázať na spomienku, ktorá dnes patrí našim svätým vierozvestom Cyrilovi a Metodovi. 14. februára 869 totiž v Ríme zomrel mladší z dvoch solúnskych bratov Konštantín Filozof, ktorý 50 dní pred smrťou prijal meno Cyril. „Zberajúc sa na Boží súd“ podľa staroslovienskeho životopisu Metoda prosil brata, aby pokračoval v misii u Slovanov, lebo ten sa chcel vrátiť sa do svojho kláštora v Grécku: „Hľa, brat, boli sme obaja záprahom, čo ťahal jedinú brázdu, a ja, skončiac svoj deň, padám na oranisku. Ale ty ľúbiš veľmi Horu, no neopúšťaj pre Horu svoje učenie. Lebo čím môžeš byť skorej spasený?“
Láska k bratovi, láska k Bohu a ľuďom a vernosť poslaniu evanjelizovať uňho napokon zvíťazila a napriek obrovským prekážkam v misii pokračoval. Symbolická roľa bola Metodom nielen zoraná, ale aj priniesla úrodu. A tak sa dielo týchto mužov u nás oslavuje aj po 12 storočiach.

Opis všednosti

21. 2. 2022

„Nezabudol som na niečo dôležité?“ opýtal som sa seba samého, keď som dopísal farskú kroniku za rok 2021. Písanie „Historiae domus“ patrí ku klasickým povinnostiam farára. Odráža realitu daného roka, ale aj priority pisateľa. Čo považuje za dôležité, čo podľa neho ovplyvnilo či určilo život farnosti. Čítanie záznamov mojich predchodcov mi veľakrát pomohlo pochopiť, prečo sú dnes veci také, aké sú. A keď sa o niektorých rokoch nepísalo alebo sa kronika stratila, veľmi to chýba. Čítanie starej administratívnej komunikácie, matrík i podkladov mi síce v Bzovíku pomohlo k nejakej orientácii, ale nenahradilo postupný opis udalostí a osobný pohľad predchodcu.
Popri zaznamenaní výnimočných udalostí treba zachytiť aj každodenný, všedný život. Veď 90 % života je práve o všednosti. O jednoduchých ľuďoch, každodenných zvyklostiach, malých udalostiach či nevýrazných zmenách. Práve ony odrážajú pulz normálneho života farnosti aj v minulom roku. Opísať ich však bolo pre mňa najťažšie. Lebo čo je vo všednosti dôležité?
Marshall Mc Luhan tvrdil, že žiadna generácia nie je schopná sebareflexie, definície svojej doby. A tak som písal v pokore a túžbe zachytiť a odovzdať nasledujúcej generácii aspoň niečo dôležité.

Zamyslenie na dnešný deň rtv: vysiela každý pondelok 5:10 hod.

Priradenie

28. 2. 2022

Tak som konečne skončil dôležitý administratívny krok po oprave farskej budovy - spracovanie inventára. Po dvoch rokoch investícií a najmä po roku postupného zariaďovania bolo treba jasne rozlíšiť medzi erárnym, služobným či úradným a súkromným. Veď to pochádza z iných zdrojov a kým to prvé len používam, to druhé je moje a po užívaní vo farnosti si to môžem zobrať.
Základné veci neboli problém. Účtovníctvo je vedené poctivo, v súlade so zákonom a primerane analyticky. Ale maličkosti a ich priradenie nám s farským účtovníkom dalo zabrať. Máme totiž dve kúpeľne, tri knižnice či dve kuchyne. Ani som si nemyslel, že toľko vecí zabudnem a napriek dobrej evidencii nebudem vedieť správne priradiť.
Pomedzi hľadanie a písanie prišli nahlásiť pohreb. Rozhovor s príbuznými mi sčasti objasnil aj to, čo táto žena znamenala pre farnosť. Telefonát so starostkou spresnil jej úlohu vo filiálke Jalšovík. A pohľad na fotku mi povedal, o koho ide. Napriek tomu som si nie istý, či som k rozlúčke s ňou priradil správne slová.
Oveľa častejšie však priraďujeme svoje slová, svoje hodnotenie k živým. K ľuďom, s ktorými bývame, pracujeme, cestujeme či ktorých vnímame cez médiá. Často rýchlo a nie vždy správne. Pričom človek je viac ako inventár.

Kristus - muž modlitby

Ježiš sa vedel modliť. Každý deň si našiel čas na osobné stretnutie s Otcom. K tomu istému pozýval a pozýva každého svojho učeníka, ktorý sa inšpiruje životom Krista.

Vďaka evanjeliu vidíme Ježiša pri modlitbe, keď vykonával dôležité rozhodnutia. Celú noc strávil v rozhovore s Otcom. Snažil sa zosúladiť synovskú vôľu s vôľou Otca, čo malo byť spojené s prosbou o požehnanie pre spoločenstvo.

Viesť k premene

Náš Majster modlitby – Ježiš pravidelne vzdával vďaky Otcovi za splnenie jeho vôle, radoval sa a ďakoval Otcovi za vydarené vypočutie modlitby. Dokonca všetky spoločenské podujatia ako aj hostiny boli spojené s modlitbou, najmä keď vzal do ruky chlieb, pozdvihol oči k nebu a vzdával vďaky za dar chleba i života.

Niekedy mal pri modlitbe Ježiš i svedkov. Takáto chvíľa nastala napr. na hore Tábor, kde sa uskutočnilo Kristovo premenenie. Práve k „premene“ môže a má viesť aj modlitba.

Veľmi podstatnou modlitbou bola modlitba Ježiša Krista v noci – v Getsemanskej záhrade. K bdeniu a modlitbe vyzýval svojich troch učeníkov, hrdinov z hory Tábor. Oni boli svedkami bolestného zápasu s vôľou Otca. Ježiš dokonale poznal, čo má pre neho pripravené Otec. Modlitba „nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane“ bola bolestnou skúškou. V odovzdanosti do rúk Otca si vyprosil potrebnú silu, aby vykonal svoju úlohu.

Táto modlitba sa neskončila v Getsemanskej záhrade. Ježiš bol v kontakte s Otcom do posledného úderu srdca. Skrze bolesti sa dokázal modliť za všetkých, čo mu ubližujú a prosil o požehnanie pre všetkých.

Čas na modlitbu

Nasledovanie Ježiša Krista si vyžaduje mať rezervovaný čas na modlitbu aj počas dňa. Najlepšie je to urobiť ako Majster modlitby – začať ráno a skončiť

večer. Zdokonalenie modlitby pokračuje modlitbou pred jedlom či po jedle. Je to modlitba vzdávania vďaky. Táto modlitba uľahčuje modlitbové sústredenie, keď sa stretávame pri eucharistickom stole. Ona vždy vytvára spoločenstvo.

Ďalším rozmerom je modlitebný prístup pri rôznych skúškach, napr. choroba. Takýto kríž treba prijať od Otca ako dar. Je v ňom ukryté akési tajomstvo i dobro. Dôležitým umením je modlitba pred vykonaním rozhodnutí. Ak sa s Bohom pozerám na vlastné rozhodnutie, tak sa nedopustím väčšieho omylu.

Ježiš bol mužom modlitby. Dokonca učeníci sami prišli za Ježišom a prosili ho, aby ich naučil modliť sa. Oni postrehli, že veriaci človek musí zostávať v stálom kontakte s Bohom, lebo to uľahčuje život v mnohých oblastiach.

Múdrosť Boha je praktická, nie je v nej nič teoretické. V centre jeho pozornosti je samotné dobro, moje vlastné dobro. A dosiahnutie tohto dobra, aj vďaka modlitbe, je najdôležitejšou vecou. Preto vstúpme do múdrosti, ktorou budeme očarovaní, lebo je to múdrosť samého Boha.

Text: Pavol Škovránek, kaplán
Foto: Mária Melicherčíková

Blízko Tela

„V Bohu je moja spása i sláva; Boh je moja sila a v Bohu je moje útočište. Dúfajte v neho, ľudia, v každom čase, pred ním si srdce otvorte; Boh je naše útočište.“ (Žalm 64;8-9)

Skúsme si sadnúť v tichu svojho domova a predstaviť si, kde môžeme dosiahnuť najväčšiu blízkosť Boha. Asi mnohí dospejeme k záveru a uvedomeniu si, že ten najväčší Dar a najväčšiu fyzickú blízkosť, akú nám Boh mohol zanechať, máme v Eucharistii.

Kde a kedy môže dôjsť k takému hlbokému spojeniu mňa a Boha, ak nie práve vtedy, keď človek prijme Božie telo v nejakom chráme alebo keď môže vzdávať úctu a klaňať sa Najsvätejšej Trojici vo vystavenej Sviatosti oltárnej? Preto naozaj, ako sa spieva v žalme, otvorme si pred Bohom srdce, vzdávajme mu vďaku, pretože je naším útočiskom, našou útechou, našou posilou v každom čase.

Nezanedbávajme ľahkovážne toto stretnutie, túžme po jeho blízkosti, uvedomujme si, čo Boh pre nás robí, ako sa nám ponúka, ako naťahuje k nám ruku, aby sme sa ho chytili, aby sme sa s ním stretli, splynuli s ním, prijali ho do svojho života a nechali ho konať. Kto iný, ak nie Ježiš v hostii, dokáže uzdravovať, premieňať, očisťovať, oslobodzovať a požehnávať naše srdcia zvnútra? Verme v silu Eucharistie a ak sme v tom slabí, pomáhajme si modlitbou zo Svätého písma: „Pomôž mojej nevere!“ (Mk 9; 24)

Milosrdný Otec nám dáva veľa možností a priestoru na stretnutie sa s jeho Synom v Eucharistii, preto si vyhraďme čas, aby sme dokázali prijímať Božie milosti, ktoré nám túži udeliť cez toto stretnutie. Dovoľme mu, aby menil naše životy a aby sme z vďačnosti za jeho lásku boli vo svojej prirodzenosti šíriteľmi Ježišovho svetla druhým okolo seba; aby sme boli tými, ktorí vyžarujú Krista, jeho pokoj a boli činní v láske. Aby to, čo budeme konať, ukazovalo, kto je Ježiš.

Veľká vďaka patrí našim kňazom, ktorí obetavo a s láskou umožňujú svojim farníkom toto vzácne stretnutie a blízkosť s naším Pánom. Modlime sa za ich ochranu, za ich posilnenie v službe a za ich zápal pre Krista, aby rástli vo svätosti a boli tak príkladom a povzbudením pre ďalších, ktorí hľadajú zmysel v kňazskom povolaní, aby Boží ľud mal vždy možnosť byť v neustálom kontakte s naším Pánom a Kráľom.

Text: Mária O.
Ilustrácia: Marianna Hladká

Milovanej princeznej

Recenzia knihy

Dievčatá, dostali ste niekedy od chlapca ľúbostný list? Taký, v ktorom vám vyznal lásku, opísal všetky vaše drobnosti, ktoré na vás miluje, a úplne si pred vami vylial svoje srdce? Či už ste sa stretli s takýmto krásnym pocitom alebo nie, kniha *Milovanej princeznej* vám ponúka presne takýto zážitok. Len je od niekoho oveľa vzácnejšieho. Od Pána Boha.

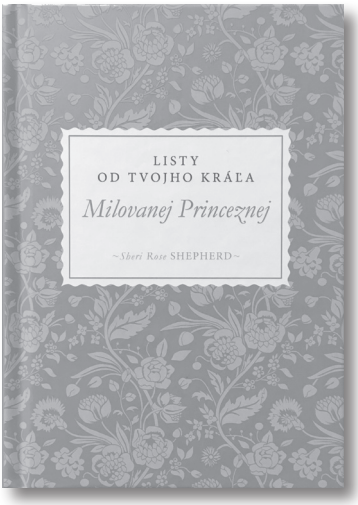

Knihu *Milovanej Princeznej* (Listy od Tvojho Kráľa) napísala autorka Sheri Rose Shepherd. Sheri vyrastala v dysfunkčnej rodine, trpela nadváhou a ako mladá žena bojovala s depresiami, závislosťou od drog a poruchami príjmu potravy. Neskôr výrazne schudla, získala niekoľko koruniek krásy, no stále nedokázala prekonať bolesť, ktorá ju vnútri ničila. Až stretnutie s Kristom ju uzdravilo a zmenilo jej život. Táto kniha je súčasťou jej série bestsellerov s názvom *Milovanej princeznej*. Autorka na základe úryvkov zo Svätého písma vytvorila krátke texty pre ženy na každý deň.

Princezná moja

Kniha je vhodná či už pre dospievajúce dievčatá, alebo dospelé ženy. Verím, že každá z nich si v nej nájde niečo, čo ju zaujme. Napriek tomu, že je rozmerovo menšia, je plná nádherných slov. Vo forme listov od nášho Kráľa, Pána Boha, je nám, dievčatám a ženám, neustále pripomínané, na čo občas zabúdame, že sme Kráľovské dcéry, jeho princezné.

V každom liste sa nám náš nebeský Otec osobne a intímne prihovára, vždy začínajúc vznešeným oslovením „Princezná moja“. Túži po nás, chce, aby sme sa cítili ním neustále milované. Volá nás, aby sme každý deň kráčali s ním, nasledovali ho a dôverovali mu. Kniha je plná nielen povzbudení, odporúčaní a zamyslení, ale tiež dodáva silu do života. Môžeme v nej nájsť aj riešenia na naše každodenné problémy, trápenia a boje.

Hodnotný obsah i pekný dizajn

Okrem krásnych textov je kniha aj veľmi pekne nadizajnovaná. Každý jeden list je sprevádzaný jednoduchou fotografiou ladiacou k textu a vhodne dosadeným citátom z Biblie (ktorým sa pravdepodobne autorka inšpirovala). Posledných pár strán je určených na poznámky, aby ste si čokoľvek, čo vám počas čítania napadne, mohli rovno zapísať a uchovať na stránkach tejto knihy.

Je pravda, že táto kniha je písaná pre ženy. No určite nezaškodí, ak si ju prečítajú aj muži. Možno im pomôže viacej pochopiť jemnú ženskú dušu a zároveň sa touto knihou môžu nechať inšpirovať. Je tiež vynikajúcim a cenovo dostupným darčekom na hocijaký sviatok.

Niektorým ľuďom možno nesadne autorkin štýl písania. Avšak myslím si, že táto kniha napriek tomu stojí za prečítanie. Prajem vám, aby ste pri čítaní tejto knihy mali otvorenú nielen myseľ, ale aj svoje srdce.

Adela Beniaková, študentka
piaristického gymnázia

Nudu našu každodennú

(Veľké ticho, 2005, rež. Philip Gröning)

- Tak čo na to hovoríte?
- Dobré psycho.

Minulý štvrtok bolo počasie veľmi nevľúdne, čo zapadalo do mojich plánov pre fotokrúžok, ktorý vediem. Predošlé stretnutia sme väčšinou trávili vonku – aktívne vyhľadávajúc vhodné námety na fotografovanie. Veľa sa však hovorí o syndróme vyhorenia a ja som nechcel, aby mojich študentov stihol takýto osud už v trinástich rokoch. Treba sa vedieť zastaviť. Chvíľu sa nesnažiť byť efektívnym alebo za každú cenu čímsi zamestnaným. Treba sa vedieť nudiť.

Tichý život vecí

Deckám som najprv pustil prezentáciu fotografií. Na výborných obrazoch (nielen mojich) sa z najbližšieho okolia ich autorov nachádzali bežné predmety – hrnce, záclony, dlaždice. Pred ich vznikom fotografom asi nikto nepoklepal po ramene s naliehavým odporúčaním: „Toto si odfoť!“ (Viac pravdepodobná je otázka, ktorú si ako refrén Michala Davida ešte mnohokrát vypočujeme: „To čo fotíš?“) Napriek zdanlivej nezaujímavosti objektov na fotografiách dokázali nádejní fotografi oceniť, čo videli – úsporne a distingvovane, ako sa na adolescentov patrí.

Hviezdami sú mnísi

To ale bolo len zahrievacie kolo, predskokan pred hlavnou hviezdou krúžku. V krátkosti som vysvetlil, kto sú to kartuziáni. Režisér filmu čakal takmer 20 rokov, kým dostal povolenie natáčať za múrmi Veľkej Kartúzy – najstaršieho kláštora a srdca celého rádu.
Pri upratovaní našej knižnice som našiel aj brožúrku o živote kartuziánov, vďaka čomu som mohol prihodiť aj perličku o stravovacích obyčajoch mníchov. Jedia dvakrát denne, v pôstnom a adventnom období len raz. Sú vegetariánmi, až na sviatočné výnimky, keď dostanú aj kúsok ryby. Ich dni plynú zväčša v tichu a modlitbe v osobitných domčekoch postavených vedľa seba. Pracujú osamote v malých záhradkách, v noci vstávajú a spoločne spievajú Bohu žalmy.
Na túto mimoriadne všednú krásu sa môžeme pozerať síce len 3 hodiny, ale buďme vďační aj za to. Decká som jej vystavil na 45 minút.

Pekné, ale čo z toho?

Aj v Cirkvi sa isto nájde nemálo tých, čo v takomto spôsobe života nevidia úžitok. A nevidia ho tam správne! Snáď ale aspoň trochu tušia jeho veľký zmysel. Sme stvorení láskou, z lásky a pre lásku. K láske smerujeme. Láska nám postačí.
Vo filme sa vyskytuje niekoľko citátov z Písma, ale jeden sa zopakuje viackrát: „Zvádzal si ma, Pane, nuž dal som sa zviesť.“ (Jer 20, 7) To láska spôsobila, že títo muži žijú život bielej zasychajúcej farby a dožívajú sa priemerne veľmi vysokého veku. Ona im pomáha vytrvať aj pri pokušení užitočnosti, ktoré ich za rukáv ťahá do sveta, tvrdiac: Lásku si musíš zaslúžiť.

Peter Pikulík, OFMConv

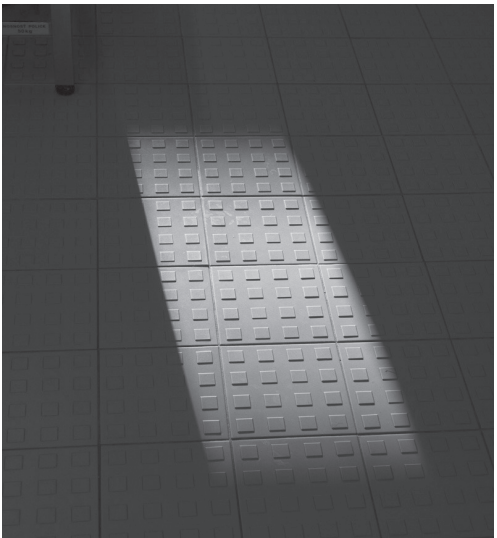

P O Ď M E N A V Ý L E T

Náučný banský chodník Nováky

Po zimných nenáročných prechádzkach prichádza jar, v krajine je dlhšie svetlo, a tak si môžeme dovoliť aj dlhšie trasy. Na tú dnešnú si treba vyhradiť asi tak 4 hodiny, no ukážeme si aj, ako sa dá skrátiť tým, že prejdeme len niektoré z troch úsekov a vrátime sa do začiatočného bodu autobusom. Celá trasa je dlhá 14 km, vedie však pahorkatinným terénom s prevýšením 230 m, takže je vhodná na jarný tréning pred letnými túrami.

Pestrosť a premeny krajiny

Základ, na ktorom stojíme a kráčame, horniny, vznikli v mladších treťohorách, najprv v zálive, neskôr jazere a nakoniec sa to najdôležitejšie odohralo v močiari horúceho a vlhkého obdobia pred 13 mil. rokov v tieni blízkych stratovulkánov. Do bahna napadané drevo stromov od tých čias zuhoľnatelo a až rastúca spotreba energie človekom v 20. storočí spôsobila, že sa toto uhlie začalo ťažiť. Toto znova zmenilo tvárnosť krajiny – priemyselné areály, odlesnenie, prepadliská v miestach podzemnej ťažby, haldy hlušiny, znečistenie emisiami a imisiami.

Trasa vedie aj okolo miesta, kde bol v 80-tych rokoch na Slovensku jediný povrchový uhoľný lom. Živá príroda si však vždy nájde cestičku a ak jej dáme čas a priestor, znovu zaujme svoje miesto. A tak počas tejto turistiky neuvidíme len deštruktívnu činnosť človeka, ale aj tvorivú a obnovujúcu silu živých tvorov.

Aj pričinením človeka sa príroda obnovuje – les, ktorým pôjdeme, je už na pohľad mladý, no duby, hraby a borovice spolu s lieskami a inými krovinami vytvárajú podmienky pre ďalšie rastliny, huby a živočíchy. A ktoré ročné obdobie je vhodnejšie na obdivovanie rozvoja nového života ako skorá jar, keď kvitnú prvé jarné kvietky, pučia listy na stromoch a vtáctvo i zver privádza na svet svoje mláďatá? Práve marec je mesiac, keď sa u nás prebúdzajú lesy dubového stupňa. V apríli už budeme musieť vystúpať vyššie.

Úseky a chodníčky

Pokiaľ by ste si chceli náučný chodník prejsť po etapách, tak každý z úsekov ponúka niečo iné. Prvý sa začína v Novákoch na Námestí SNP. Autom sa dá zaparkovať neďaleko prevádzky PPC v Novákoch, čím však preskočíte prvé dve zastávky. Peši prejdete cez železničnú trať a pokračujete pomedzi polia s výhľadom na baňu naľavo a priemyselný komplex napravo, pri strelnici odbočíte doprava a po okraji hory vás chodník dovedie až ku ruinám kaplnky, odtiaľ vedie trasa lesom až k najvyššiemu bodu trasy, ktorým je Dubina. Napriek množstvu lesných ciest by ste nemali zablúdiť, Spolok priateľov Bane Nováky, ktorý tento náučný chodník zriadil, sa dobre stará o značenie. Prídete až k vetracej jame C. Od nej asi po 400 metroch máte možnosť pokračovať po náučnom chodníku doľava alebo po cyklotrase do Kamenca pod Vtáčnikom na autobus (6,6 km).

Druhá etapa prechádza pomedzi pasienky medzi obcami Kamenec a Lehota pod Vtáčnikom, je najkratšia (4 km) a najjednoduchšia. Pokiaľ si dáte tú námahu a vyjdete z Kamenca po červenej cyklotrase až na náučný chodník, odmenou vám bude výhľad z lúk na úbočia Vtáčnika od hradu

Sivý Kameň až po drsné skaly Bystričianskej doliny. Ešte jednoduchšie je z Kamenca sa napojiť na náučný chodník po modrej cyklotrase. Z pohľadu témy náučného chodníka je dominantou zrekultivovaný povrchový lom vedľa obce Lehota pod Vtáčnikom.
Tretia etapa je dlhá 6,2 km a nenáročná. Vedie však z obce Lehota pod Vtáčnikom pozdĺž hlavnej cesty, čo nemusí byť najpríjemnejšie, treba dať pozor na autá (najmä za zníženej viditeľnosti). Chodník potom odbočuje doľava a vedie po štrkových a panelových cestách okolo háld až ku Bani Nováky a končí sa na autobusovej stanici v Novákoch.
Podľa môjho názoru získate najpestrejší pohľad na premeny krajiny, keď pôjdete z Novák a skončíte v Lehote pod Vtáčnikom (8,1 km). Možno si uvedomiť, ako pôsobí „dych života“, ktorý Boh vložil do prírody (Gn 1,30), a tiež ako si človek podmanil zem (Gn 1, 28). Tento náš domov máme od neho a máme nad ním panovať. Je teraz na nás, ako tento dar dokážeme využiť, nezničiť si ho, a to, čo je už narušené, obnoviť a zveľadiť.

Text a foto: Marek Šimurka

Zdroje: http://naucnechodniky.eu/, http://apl.geology.sk/gm50js/, https://mapsfy.com/app, tabule NBTCH , Gn 1

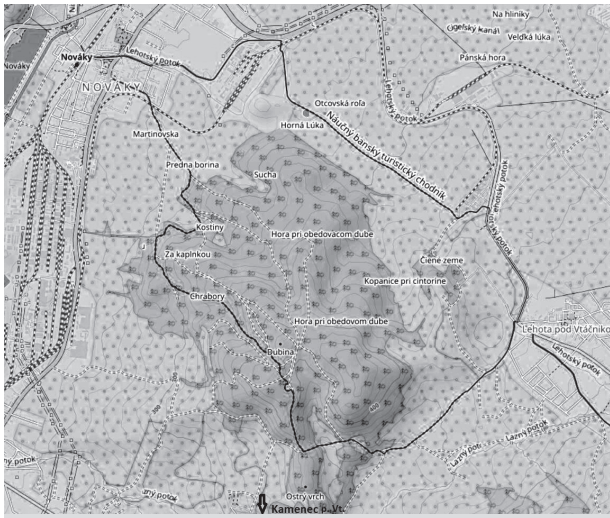

Trasa náučného chodníka na mape OSM (https://mapsfy.com/app).

Ruiny kaplnky

Blízko teba

Môžeme si pod týmto slovným spojením vybaviť v mysli rôzne odpovede. Ja však nemám na mysli akúsi vonkajšiu vzdialenosť v metroch či centimetroch. Mám na mysli naše vnútorné nastavenie voči Bohu, voči sebe. Voči svetu, v ktorom žijeme. Voči inému človeku, kde reálne skutky živej viery pretavujeme do každodennosti. Byť napojený na Boha totiž znamená nemyslieť iba na seba, ale byť nablízku aj inému človeku. Jednoducho povedané: ŽIŤ - BYŤ!
Položme si otázku: Som vzdialený či blízky? Stratil som sa, alebo som sa našiel? Viem, ľahko sa to povie, no o to ťažšie sa to uskutočňuje - žije. Ak však nezostávame iba na povrchu nášho života v hľadaní Kristovej Pravdy a vzápätí zatiahneme vo viere na hlbinu s vypranou - čistou - sieťou (naším srdcom), napokon vylovíme pomyselnú „zlatú rybku“. Nie však tú rozprávkovú. Je to Kristova Ryba, ktorá má cenu zlata – ozajstného, zmysluplného a naplneného života nezištnou a obetavou Láskou.
Práve vtedy sme blízko Teba, Bože, keď sme nablízku inému človeku. Vtedy sme, paradoxne, aj blízko seba – neba.

Veronika Hoffmannová

Bol nablízku Afričanom, vojakom i sirotám

Blahoslavený Daniel Brottier

Už ako malý chlapec túžil byť kňazom. Táto túžba v ňom dozrela a stala sa realitou. A hoci najviac zo všetkého si prial pôsobiť na misiách, zdravie mu to nedovolilo. Daniel Brottier sa teda vrátil do Francúzska a našiel si nové pole pôsobnosti – siroty a vojakov.

Daniel Brottier sa narodil 7. septembra 1872 v La Ferté-Saint-Cyr vo Francúzsku. Jeho otec pôsobil ako kočiš na neďalekom zámku. Daniel mal už odmalička jasný cieľ – chcel sa stať kňazom. Latinčinu sa začal učiť ešte skôr, ako nastúpil do školy.

Misie v Senegale

Keď mal Daniel 11 rokov, vstúpil do malého kňazského seminára v Blois. Spolužiaci ho popisovali ako živého, spoločenského a dobrosrdečného chlapca. V roku 1899 bol vysvätený za kňaza a začal pôsobiť v kolégiu v Pontlevory. S deťmi robil priam zázraky, cítil však, že toto nie je jeho miesto. So súhlasom svojho biskupa vstúpil v roku 1902 do Kongregácie Ducha Svätého v Orly pri Paríži a po zložení reholných sľubov bol poslaný na misie do Senegalu v Afrike, ktorý bol v tých časoch francúzskou kolóniou.
V Senegale upriamil pozornosť na tých najchudobnejších. Aj tam, kde si už iní misionári zúfali, dokázal svojím životným elánom vniesť nádej. Pomáhal stredoškolským študentom, zriadil centrum na pomoc deťom, začal vydávať farský časopis. Nedokázal si však zvyknúť na tamojšie podnebie. Trpel častými migrénami, a tak musel odcestovať späť do Francúzska, aby sa zotavil. Jeho pokus o návrat po pol roku však stroskotal. Daniel sa musel zmieriť s tým, že misionárom v Senegale nebude. Táto krajina však po celý život zostávala v jeho srdci. Vo Francúzsku založil nadáciu „Souvenir Africain“, ktorá materiálne podporovala stavbu katedrály v africkom Dakare.

Boje na fronte

Keď v roku 1914 vypukla prvá svetová vojna, Daniel sa dobrovoľne prihlásil do duchovnej služby v armáde. Prvé dva roky pôsobil v Somme a neskôr vo Verdune. Slovom a príkladom prinášal vojakom útechu, pozdvihoval ich morálku a neopúšťal ich ani v tom najväčšom nebezpečenstve. Po vojne založil vo Francúzsku Národný zväz bývalých vojakov, ktorý mal rozvíjať ducha bratstva medzi bývalými bojovníkmi.
O tom, aké hrôzy Daniel na fronte prežil, svedčia jeho slová adresované bratovi a švagrinej. Poslal im ich spolu so svojím vojenským kaplánskym krížom: „Starostlivo si to uschovajte, pretože to bol môj nemý svedok počas celej vojny. Koľko pier umierajúcich ľudí pobozkalo ten kríž! Počul posledné vzdychy nespočetných mladých vojakov. Dotkol sa ich rozbitých tiel. Keby šnúra tohto kríža uvoľnila všetku krv, ktorá do nej vsiakla, voda, do ktorej by sa ponorila, by sčervenala.”

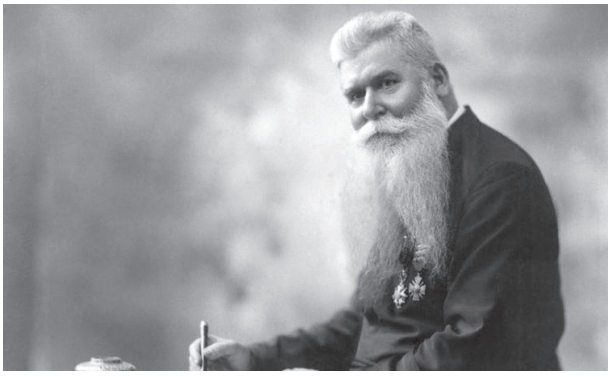

Láska k sirotám

Obľúbenou Danielovou sväticou sa stala Terézia z Lisieux. Po vojne mu biskup Jalabert ukázal jej obrázok so slovami: „Neustále som sa k nej modlil za vašu

bezpečnosť.“ Daniel odvtedy hľadal možnosť, ako sa jej poďakovať. Príležitosť na to dostal v roku 1923, keď bol požiadaný o vedenie sirotinca v Auteil, ktorý v poslednom čase upadal. Daniel ho okamžite zveril pod patronát vtedy ešte len blahoslavenej Terézie a sľúbil jej, že ak dostane dar 10 000 frankov, začne na tomto mieste aj so stavbou kostola na jej počesť. Zanedlho tento dar naozaj dostal a pustil sa do práce. Budova sirotinca už bola dosť schátraná, začal teda opravovať i ubytovacie priestory či dielne.

Daniel nemyslel len na siroty z Paríža, založil tiež Združenie sirôt vo Francúzsku, ktorého členmi sa stali mnohí ľudia starajúci sa o tieto zanedbané deti. Keď spoznal silu médií, naučil sa používať kameru a využíval silu vizuálneho obrazu v prospech sirôt. Natočil dokonca film o Terezkinom živote, ktorý bol v kinách veľmi populárny.

V jednom zo svojich listov Daniel napísal: „Ak chceme v Auteuil uspieť, musíme sa týmto deťom venovať z celého srdca a bez výhrad. Ponúkol som sa Bohu, aby som im slúžil až do smrti. Netúžim po inej práci, chcem zomrieť tu v ich službách.“ Táto jeho túžba sa naplnila 28. februára 1936, krátko po slávnostnej posviacke katedrály v Dakare, ktorej sa ešte Daniel zúčastnil.

Napriek celoživotným zdravotným problémom vykonal Daniel veľa dobra, čo zdôraznil aj pápež Ján Pavol II. v roku 1984 pri príležitosti jeho beatifikácie: „Brottier nebol Ježišovým učeníkom iba ako misionár, ale aj v situáciách, ktoré boli poznačené chorobou a utrpením. Nikdy neprestal fyzicky trpieť, no aj tak nič nedokázalo zastaviť jeho lásku k blížnemu.“ Bol druhým jednoducho vždy nablízku.

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje:
Ż. Podłejski: Soľ zeme a svetlo sveta 1; www.web.archive.org, www.spiritanworld.net, foto:www.alchetron.com

Spomienka

Dňa 25. marca 2022 uplynie päť rokov, čo nás opustila naša mamička a stará mama, pani **Jarmila Gašparíková**.

S láskou a úctou na ňu spomínajú a o modlitbu prosia všetkých, ktorí ju poznali, dcéra Jarmila a syn Štefan s rodinami.

Odpočinutie večné daj jej, ó, Pane...

Milé deti,

viete, aké je to byť blízko nebeského Otca? Jeden páter mi raz povedal, že to je, akoby sme boli stále pripojení na WiFi. Lebo nebeský Ocko je stále „online", a keď chceme byť s ním, musíme vyhľadávať WiFi sieť, aby sme spolu mohli kedykoľvek komunikovať.
Takou WiFi sieťou môže byť pre nás napríklad modlitba. Vždy, keď sa modlíme, náš nebeský Ocko nás počúva, pretože nás miluje nekonečnou milosrdnou láskou a je pri nás blízko. Veď byť blízko pri niekom, koho ľúbime, je také krásne!
Tak, ako sa tešíte, keď s vami prežívajú radosť aj smútok vaši blízki, tak sa aj vaši blízki tešia, že môžu byť pri vás... Taká je láska. A láska má meno: BOH!
Prajem vám, aby ste mali naozaj blízky vzťah s naším nebeským Otcom i s našou nebeskou Matkou Pannou Máriou, aby bol tak váš život radostný a požehnaný, a to nielen počas pôstu, ale i po celý čas.

PS: Kamaráti, predstavujem vám anjelika, ktorý sa volá: „Nezábudko" a bude vám odteraz pripomínať dôležité dátumy v mesiaci, na ktoré by sme nemali zabudnúť.

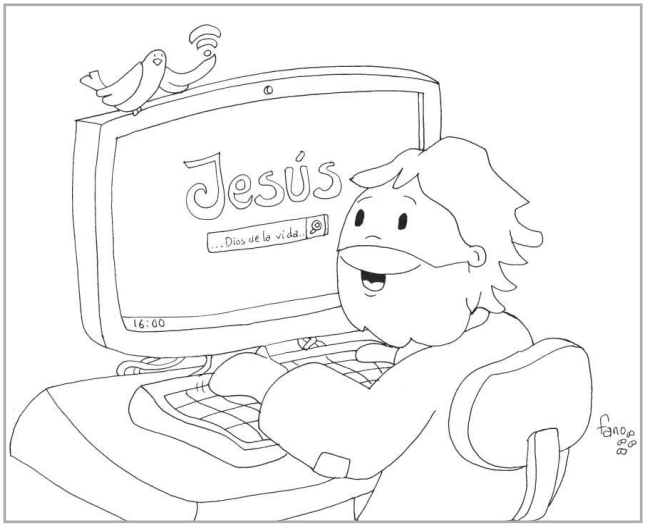

2.3. Popolcová streda

19.3. Slávnosť Svätého Jozefa, ženícha Preblahoslavenej Panny Márie

25.3. Zvestovanie Pána

Rubriku pre deti pripravila Eva Trepáčová

Tajnička štvorsmerovky z minulého čísla znie: „Sv. Augustín vraví, že spievať znamená sa dvakrát modliť."

Výhercami CD Hríbik spieva so Slniečkom sa stali:
1. Jurko Surový z Prievidze
2. Zuzka a Terezka Novákové z Pezinka
3. Adamko Trepáč z Prievidze

Všetkým ďakujeme za odpovede a k výhre srdečne blahoželáme!

K R Í Ž O V K A

„Aj o vetre, ktorý trhá plachty, sa dá povedať, že ich zároveň ... (tajnička).“
Antoine de Saint-Exupéry

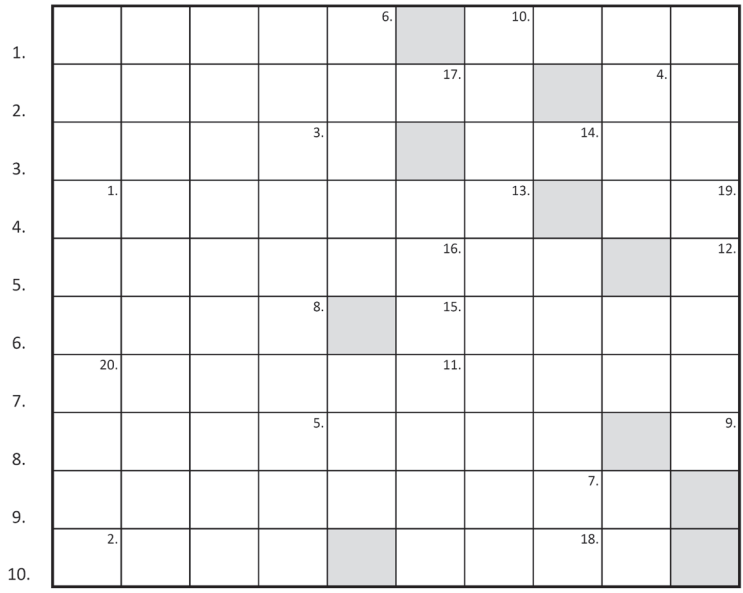

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.

1. *Najvodnatejšia slovenská rieka – priezvisko prvého prezidenta Slovenského štátu.*
2. *Najznámnejší slovenský ľudový hrdina – chemická značka horčíka.*
3. *Najstaršie slovenské mesto – horná končatina.*
4. *Druhý mesiac v roku – chemická značka hélia.*
5. *Základná jednotka hmotnosti – spojka.*
6. *Usporiadaný pohyb voľných elektricky nabitých častíc je elektrický... – podzemná časť rastliny.*
7. *Sťahovavý vták.*
8. *Skúška dospelosti – časová predložka.*
9. *Piate prikázanie Desatora.*
10. *Zviera, ktoré dáva vlnu – pokrýva dve tretiny zemského povrchu.*

Tajnička osemsmerovky z minulého čísla znie: „...ale vrátim sa už bez neho.“
Výhercom CD Hríbik spieva so Slniečkom sa stala Martina Daubnerová. Blahoželáme!

Pripravila Martina Humajová

Farská kronika
od 1. do 28. februára 2022

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Marcus Kiaba
Eliška Fialová

Manželstvo uzavreli:

Stanislav Valter – Ingrid Fuljerová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:

Antónia Klátiková, 86 r.
Michal Plancsík, 31 r.
Mária Mečiarová, 76 r.
Milan Filaček, 79 r.
Anton Surík, 83 r.
Božena Bonecová, 92 r.
Milota Vavrincová, 79 r.
Vilma Čižnárová, 84 r.
Mária Chládková, 94 r.
Marián Petriska, 68 r.
Sabrina Pilová, 1 r.
Anna Kriváneková, 66 r.
Mária Škopcová, 80 r.
Anna Mališová, 72 r.

Žime Mier

Modlime sa... Prosme za Mier.
Žime Mier... Tak potrebný pre život, nie umieranie.
Vonkajším vojnám často predchádzajú naše vnútorné boje.
Hľadáme nepriateľa, ktorého bez milosti pomyselne bombardujeme.
Privlastnili sme si svoju názorovú pravdu, namiesto toto, aby sme Pravdu hľadali.
A tak uniformita názorov speje k uniformite a napokon často aj k uniformám.
Modlime sa za Pokoj,
ktorý je Mierom Božím v nás.
Šírme Pokoj, nie paniku.
Majme odvahu aj rozvahu.
Žime Pokoj a Boží Mier,
ktorý je domovom pre každého jedného z nás.

Veronika Hoffmannová

BARTOLOMEJ
ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ v Banskej Bystrici č. 1127/98
Evidenčné číslo periodickej tlače: EV 5759/19

Názov: Bartolomej
Periodicita: mesačná
Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Prievidza-mesto, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, IČO: 31938671
Cena výtlačku: 0,50 €
ISSN: 2644-4658

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová
Redaktori: Marek Sabol, Pavol Škovránek, Jozef Durkot, Elena Cagáňová, Anna Gálová, Štefan Kollár, Zuzana Liptáková, Mária Melicherčíková, Dagmara Pavlove, Mária Pytlová, Eva Trepáčová, Miroslav Turanský

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01, web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:
str. 1, 2, 35 - Mária Melicherčíková
str. 36 - Alojz Vlčko

Tlač: Patria I., spol. s r. o.

Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Rukopisy nevraciame.

Hromnice, farský kostol v Prievidzi, 2. februára 2022

Pomazanie chorých vo farskom kostole v Prievidzi, 10. februára 2022